

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

XII legislatura · cinquè període · sèrie C · número 465

Comissió de Control de l'Actuació de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals

Sessió 19, divendres 6 de març de 2020

Presidència de l'I. Sr. David Mejía Ayra

Dossier

TAULA DE CONTINGUT

Pregunta al director de Televisió de Catalunya sobre si considera que l'alcalde de Madrid és feixista 323-00230/12	4
Pregunta al director de Televisió de Catalunya sobre el tractament informatiu de la taula de negociació entre membres del Govern d'Espanya i polítics independentistes 323-00235/12	6
Pregunta al director de Televisió de Catalunya sobre la difusió d'actes públics convocats per associacions privades independentistes 323-00237/12	8
Pregunta al director de Televisió de Catalunya sobre les corresponsalies a l'estranger dels mitjans de la corporació 323-00239/12	10
Pregunta al director de Televisió de Catalunya sobre el doblatge al català dels productes del catàleg de la plataforma Netflix 323-00240/12	11
Pregunta al director de Televisió de Catalunya sobre el tractament de la memòria històrica i democràtica 323-00243/12	12
Pregunta al director de Catalunya Ràdio i Mitjans Digitals sobre els premis rebuts per espais que defensen el feminisme 323-00233/12	15
Pregunta al director de Catalunya Ràdio i Mitjans Digitals sobre l'evolució i el creixement de Catalunya Ràdio i de Televisió de Catalunya a les xarxes 323-00234/12	16
Pregunta al director de Catalunya Ràdio i Mitjans Digitals sobre les accions empreses per a contribuir a la campanya #Thoestàsperdent 323-00241/12	17
Pregunta al director de Catalunya Ràdio i Mitjans Digitals sobre el seguiment del judici al major Traperó i la cúpula del Departament d'Interior 323-00242/12	19
Pregunta a la presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals sobre les accions dutes a terme davant la denúncia de la fiscalia contra Toni Soler i part de l'equip del programa <i>Està passant</i> 322-00174/12	20

Pregunta a la presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals sobre la reobertura de la delegació a la Catalunya Nord	22
322-00175/12	
Pregunta a la presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals sobre els resultats dels serveis d'avaluació de programes de TV3 que presta l'empresa GFK	23
322-00176/12	
Pregunta a la presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals sobre els indicis de participació de la corporació en delictes de corrupció i de finançament il·legal de partits polítics	25
322-00177/12	
Pregunta a la presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals sobre la Setmana de les Dones als mitjans de la corporació	27
322-00178/12	
Pregunta a la presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals sobre les oportunitats per als mitjans de comunicació públics de la transposició de la directiva audiovisual de la Unió Europea	28
322-00179/12	
Pregunta a la presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals sobre el pla de renovació de la plantilla de la corporació	30
322-00180/12	
Pregunta a la presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals sobre els sistemes i protocols de filtratge dels missatges de les xarxes socials que se sobreimpressionen a la pantalla	32
322-00183/12	
Pregunta a la presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals sobre l'aprovació i posada en marxa dels plans d'igualtat a la corporació	34
322-00184/12	
Pregunta al director de Televisió de Catalunya sobre les mesures per a garantir la pluralitat d'opinions als espais de tertúlia i programes d'actualitat política	36
323-00231/12	
Pregunta al director de Televisió de Catalunya sobre el compliment del principi de pluralitat política i ideològica al programa <i>Preguntes freqüents</i>	38
323-00236/12	
Preguntes a la presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals acumulades relatives al pluralisme a les emissores i als canals de la corporació	40
322-00181/12 i 322-00182/12	
Pregunta al director de Televisió de Catalunya sobre el format de ficció de la sèrie <i>La fossa</i>	44
323-00232/12	
Pregunta al director de Televisió de Catalunya sobre la reserva de la programació per a fer propaganda independentista	45
323-00238/12	
Proposta de resolució sobre la suspensió de les relacions contractuals de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals amb entitats presumptament vinculades a possibles delictes de corrupció i de finançament il·legal de partits polítics	47
250-00937/12	

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El *Diari de Sessions del Parlament de Catalunya* (DSPC) reproduceix només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció es pot consultar a l'expedient de la comissió.

Transcripció i correcció: CPSL
Impress al Parlament

ISSN: 0213-7976 (general)
0213-7992 (sèrie C)
DL: B-3.468-1982

www.parlament.cat

Sessió 19 de la CCMA

La sessió de la Comissió de Control de l'Actuació de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals (CCMA) s'obre a les deu del matí i quatre minuts. Presideix David Mejía Ayra, acompanyat del vicepresident, Ruben Wagensberg Ramon, i del secretari Francesc Ten i Costa. Assisteix la Mesa el lletrat Antoni Bayona Rocamora.

Hi són presents els diputats Martín Eusebio Barra López, Carmen de Rivera i Pla, Ignacio Martín Blanco, Blanca Victoria Navarro Pacheco i Sonia Sierra Infante, pel G. P. de Ciutadans; Francesc de Dalmaes i Thió, Glòria Freixa i Vilardell, Ferran Mascarell i Canalda i Josep Riera i Font, pel G. P. de Junts per Catalunya; Adriana Delgado i Herreros, Jenn Díaz Ruiz, Alba Metge Climent i José Rodríguez Fernández, pel G. P. Republicà; David Pérez Ibáñez i Beatriz Silva Gallardo, pel G. P. Socialistes i Units per Avançar; Marta Ribas Frías, pel G. P. de Catalunya en Comú Podem; Natàlia Sánchez Dipp, pel S. P. de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent, i Daniel Serrano Coronado, pel S. P. del Partit Popular de Catalunya.

Assisteixen a aquesta sessió la presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals, Núria Llorach i Boladeras; el director de Catalunya Ràdio i dels Mitjans Digitals, Saül Gordillo Bernárdez, i el director de Televisió de Catalunya, Vicent Sanchis i Llàcer.

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Preguntes amb resposta oral als òrgans de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals.

2. Proposta de resolució sobre la suspensió de les relacions contractuals de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals amb entitats presumptament vinculades a possibles delictes de corrupció i de finançament il·legal de partits polítics (tram. 250-00937/12). Grup Parlamentari de Ciutadans. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 406, 26; esmenes: BOPC 437, 23).

El president

Bé; bon dia a tots i a totes. Benvinguts a aquesta nova sessió de la Comissió de Control de l'Actuació de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals. Donar la benvinguda a tots els assistents i també als compareixents.

No sé si hi ha alguna substitució a dir per part dels diferents grups... *(Pausa.)*
Senyor Riera...

Josep Riera i Font

Sí; la diputada Glòria Freixa substituirà el diputat Eduard Pujol.

El president

D'acord. Adriana...

Adriana Delgado i Herreros

Sí; bon dia. El diputat José Rodríguez substitueix la diputada Raquel Sans.

El president

Molt bé. Si no hi ha cap més substitució, iniciariem aquesta comissió amb el primer punt de l'ordre del dia, que són preguntes amb resposta oral als òrgans de la corporació.

Pregunta al director de Televisió de Catalunya sobre si considera que l'alcalde de Madrid és feixista

323-00230/12

I començaríem amb la primera pregunta, que va dirigida al director de Televisió de Catalunya, sobre si considera que l'alcalde de Madrid és feixista. I la formula el diputat Dani Serrano, del Subgrup Parlamentari del Partit Popular. Té la paraula.

Daniel Serrano Coronado

Gracias, presidente. Señor director, ¿considera usted que el alcalde de Madrid, José Luís Martínez-Almeida, es un fascista?

El president

Senyor Sanchis –bon dia–, té la paraula.

El director de Televisió de Catalunya (Vicent Sanchis i Llàcer)

Gràcies. Bon dia, senyor president. Senyor diputat, que fàcil que seria respondre si les preguntes sempre foren tan clares i concises: no.

El president

Senyor Serrano, té la paraula.

Daniel Serrano Coronado

Gracias, presidente. Señor Sanchis, lamentablemente, su respuesta aquí en la comisión poco tiene que ver con lo que pudimos ver el pasado 24 de febrero en el programa *Polònia*, programa reincidente, en el que seguramente allí se dibujó un gag, que usted volverá a manifestarnos que es en clave de humor, de supuesto humor, y en el que se venía a decir que el señor Almeida era aficionado a vestir americanas ajustadas para evitar tener la tentación de levantar el brazo, en clara alusión al saludo fascista.

Una vez más, señor Sanchis, se frivoliza –en este caso con el fascismo– para tratar de dibujar una caricatura del alcalde de Madrid, con el objetivo de asociarlo a este tipo de ideas. Y todo ello amparado bajo la coartada del humor, del supuesto humor. Pero, al final, la intencionalidad política siempre es la misma: señalar, estigmatizar, eliminar cualquier vestigio de humanidad en las personas que no piensan como los separatistas, y, especialmente, ustedes se ceban con el Partido Popular.

Supongo que a usted le pareció un gag muy gracioso, supongo que todavía a día de hoy se sigue riendo. ¿Pero se imagina que este tipo de asociación de ideas, en clave de supuesto humor, se hiciera con su persona en una televisión pública autonómica en España? ¿Le haría gracia, por ejemplo, sabiendo que usted es un experto en el manejo de la propaganda política, que le hicieran un gag en el que le mostraran como una especie de Joseph Goebbels del «*Reich dels Països Catalans*», aprovechando su condición de valenciano? Seguro que estaría encantado, ¿eh?, y usted se divertiría muchísimo, además, haciendo gala del sentido del humor que a usted habitualmente le caracteriza. Pero le digo, realmente, que a nosotros tampoco nos haría gracia, como seguro que a usted tampoco se la haría.

Porque una cosa es el sentido del humor y otra cosa es el humor sin sentido y, además, ofensivo, que es en lo que vuelve a incurrir TV3. Y usted es el máximo responsable, usted es cómplice, sino promotor, de las reiteradas ofensas que se vierten contra miembros de mi partido. Su humor carece del más mínimo respeto institucional; es una televisión pública, supuestamente de todos y financiada con impuesto de todos, no solo de los separatistas.

Mire, señor Sanchis, se lo digo claramente: el día que usted cese como director seguro que descansará, seguro que usted pensará que se lo merece, ese descanso, pero imagínese usted como nos quedaremos los demás, los que hemos tenido que soportar ese tipo de insidias y humillaciones diariamente, el día que usted cese, porque nada de lo que venga después podrá ser peor que usted.

Señor Sanchis, lo que sucede en TV3 debería ser digno de una seria reflexión por su parte, porque no ocurre en ninguna televisión autonómica pública en España. Muchas gracias, señor presidente; muchas gracias, señor director.

El president

Gràcies. Senyor Sanchis, té la paraula.

El director de Televisió de Catalunya

Gràcies, senyor president. Un primer matís, senyor diputat, i és que no era el programa *Polònia*, sinó el programa *Està passant*. I qui va fer aquella broma, encertada o no encertada, depèn dels punts de vista –vostè ja ho sap, com és l’humor–, és un col·laborador de TV3 que es diu Marc Giró, que pot ser moltes coses, però jo no el veig com a separatista. Si vol li ho preguntem un dia, eh?, un dia li preguntem: «Senyor Giró, vostè és separatista?» I em fa l’efecte que li dirà que no.

Per tant, aquestes estigmatitzacions de que vostè parla també es produeixen a la inversa. Si qualsevol persona que fa ironia o que fa un gag o que fa humor sobre qualsevol altra, ja passa a ser la broma o el tipus d’estigmatització separatista encara que no ho siga, doncs, vostè em dirà si anem bé en aquest sentit.

Senyor diputat, ho hem parlat moltes vegades aquí, i vostès hi insisteixen una vegada i una altra –una vegada i una altra: l’humor és com és i TV3, efectivament, és de les poques televisions d’Europa que es permet el luxe de fer humor en programes contra tot allò que es mou –contra tot allò que es mou. Amb el braç alçat, a... Miri, la pregunta –li ho dic en pla dur– podia haver sigut: «Considera el director de TV3 que el president de la Generalitat és idiota?» I jo li diria: «No.» Igual que li dic: no li sembla que en els gags de *Polònia* moltes vegades aquest senyor apareix com una persona no exactament intel·ligent? I jo li diria: «Sí.» Es fa de manera reiterada? També. I li agrada a ell? Supose que gens. Però ell és una persona que ha entès que sobre defectes o sobre alguns tics, amb més o menys fortuna, amb més o menys sol·vència, es poden fer bromes. Vostè diu: «Què passaria si ho feren sobre vostè?» Li diré: «És que ho fan; ho han fet sobre mi també.» Amb el braç alçat o amb lo que siga alçat. Ara, sí que li diré una altra cosa: s’han fet més bromes dures, i sense ser bromes; se m’ha, per dir-ho així, estigmatitzat o se m’ha «insultat» –també, si ho vol, entre cometes– més en aquesta cambra, que, si vol, algun dia li pararé tota la llista de paraules que m’han dedicat ses senyories. No, no li dic vostè, dic en general. I, miri, jo entenc que forma part de l’ofici, i forma part de l’ofici aguantar l’humor i forma part de l’ofici també aguantar les crítiques, per molt dures i despietades que siguin en alguna ocasió.

I acabe, senyor diputat. Clar que me n’aniré, home..., i vostè també, vull dir, no més faltaria que mos quedarem ací com a llavor de nap. Ací se’n va tothom, està claríssim. Ara, el *Polònia* continuarà. I em sap molt de greu, perquè el *Polònia* resulta que porta vint anys i està considerat com un dels programes més atrevits i més interessants de la televisió europea. Me n’aniré jo i el *Polònia* continuarà. I així és la vida. Esperem-ho, eh?, que jo crec que seria...

El president

Senyor Sanchis...

El director de Televisió de Catalunya

Gràcies, senyor president.

El president

Gràcies.

Pregunta al director de Televisió de Catalunya sobre el tractament informatiu de la taula de negociació entre membres del Govern d'Espanya i polítics independentistes

323-00235/12

Passem a la següent pregunta, dirigida al director de Televisió de Catalunya, sobre el tractament informatiu de la taula de negociació. I la formula la diputada Sonia Sierra, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Té la paraula.

Sonia Sierra Infante

Moltes gràcies, senyor president. Bon dia, diputats, diputades, membres de la corporació.

Para TV3, en la mesa del chantaje hay una delegación catalana y una delegación española. Así que mi primera pregunta es: ¿es que los catalanes no somos españoles? Pero es que no solo es eso, es que en la parte que ustedes llaman «delegación española», citan a Manuel Castells y a Salvador Illa. Entonces, siguiendo su lógica, mi segunda pregunta es: ¿es que Manuel Castells y Salvador Illa no son catalanes? Gracias.

El president

Senyor Sanchis, té la paraula.

El director de Televisió de Catalunya

Gràcies, senyor president. A veure, veig que la primera crítica és segurament –i vostè no ho ha insinuat ara, però possiblement ho dirà i com a mínim així s'entén amb la formulació de la pregunta– perquè li diem «taula de diàleg» i no «*mesa de chantaje*». Doncs jo li ho explicaré: miri, perquè hi ha maneres de veure la realitat de manera diferent. Segurament, per la part del Govern espanyol allò és una mesa de diàleg, i per vostè és una *mesa de chantaje*. Imagini vostè si això del llenguatge periodístic pot tindre connotacions diferents.

Vostè diu: «Hi ha una part espanyola i una part catalana.» Bé, jo crec que hi ha una part que ve del Govern de Catalunya i una part que ve del Govern espanyol. I sí, sí..., i si vostè vol dir que, per tant, la part del Govern espanyol és la part espanyola i la part del Govern català és la part catalana, doncs, evidentment, aquella gent que ve representada pel Govern espanyol seran procedents del Govern espanyol i, per tant, podrien ser de la part espanyola, i la part que ve de la part..., sintetitzant-ho de vegades i així, es pot fer.

De tota manera, a mi em fa l'efecte –o no sé si vostè veu molts informatius de TV3– que aquesta simplificació tan radical no es produeix, eh? I quan es parla, es parla de parts. I en una taula de diàleg sempre hi ha dues parts encara que a alguns no els agraden.

El president

Gràcies. Senyora Sierra, té la paraula.

Sonia Sierra Infante

Gracias. Como sé que es usted un aficionado a la filología, claro, es que el problema está dónde está el núcleo del sintagma nominal en cada uno de los casos. Y es allí donde llevamos nosotros la atención. Por supuesto, para nosotros es una mesa de chantaje. Y creemos que Pedro Sánchez debería tener claro lo negativo que resulta que se haya rendido a esa mesa de chantaje. Porque para lo único que sirve –y lo estamos viendo– es para reforzar el marco separatista según el cual Cataluña es una realidad diferente del resto de España. Y llevan años intentando que cale esa idea. No es una cosa de ahora. Solo hay que ver los libros de texto. He traído uno, porque no puedo traer más..., bueno, tengo muchos más, pero he traído uno en concreto en el que es muy evidente que Cataluña es considerada un país en los libros de texto,

igual que España, igual que Alemania, igual que Francia. Llevan muchísimo tiempo intentando que cale esa idea en el sistema educativo y en TV3.

De hecho, pongo otro ejemplo: ustedes pueden dar el mapa de Europa, del tiempo; pueden dar el mapa del tiempo de los inexistentes *Països Catalans*, pero bajo ningún concepto yo nunca –que sí que veo los informativos de TV3– he visto el mapa del tiempo de España, pese a que muchos catalanes se desplazan a otros lugares de nuestro país para trabajar. Seguro que les sería muy útil conocer la previsión del tiempo en otras comunidades autónomas.

Y, de hecho, la palabra, el sustantivo «España» existe en TV3. Lo que existe es el adjetivo «español». Por ejemplo, *l'Estat espanyol*.

¿Por qué TV3 se lleva en un año, año tras año, en un solo año, en un solo ejercicio, el dinero que serviría para acabar para siempre con todos los barracones de Cataluña? Pues, evidentemente, porque son una correa de transmisión de las ideas separatistas. Ustedes diferencian entre la delegación catalana y la delegación española lo mismo que el señor Junqueras distingue entre el ADN español y el ADN catalán. Que que estemos a estas alturas de la vida diferenciando ADN, pues, tiene tela, pero bueno... De la misma manera que en sus supuestos programas de humor ustedes insultan a todo lo que les suena español, pues, tenemos los artículos del señor Pujol, del señor Puigneró y del señor Torra insultando a los españoles. De la misma manera que esto es lo que repite una y otra vez TV3. Por eso se llevan tanto dinero; no se llevan tanto dinero porque ustedes lo hagan muy bien, que no digo que lo hagan mal. Pero, desde luego, no se lleva TV3 tanto dinero porque lo hagan muy bien; se lo llevan porque son una correa de transmisión.

Y aprovecho también para desearle que se mejore, señora Llorach, que creo que hoy se tenía que haber quedado en casa y se lo hubiéramos perdonado.

El president

Gràcies, senyora Sierra. Senyor Sanchis, té la paraula.

El director de Televisió de Catalunya

Gràcies, senyor president. Senyora diputada, nosaltres no vam matar Abel –no vam matar Abel. És a dir, de totes les desgràcies bíbliques que ens puga atribuir i que ens acaba d'atribuir aquí..., perquè sembla que nosaltres..., home, va ser Caïn, no?, no vam ser nosaltres, encara. Bé, no sé, però al pas que anem..., és a dir, si nosaltres tenim la culpa de la *mesa de chantaje*; si nosaltres tenim la culpa de que hi haja barracons; si nosaltres tenim la culpa de que es diga no sé..., i nosaltres tenim la culpa de que s'estiga..., els llibres de text, el que diuen sobre..., si nosaltres tenim la culpa de tot... Si a vostè tot això no li agrada, doncs, mira, resulta que vostè ha de conviure amb realitats que no li agraden i que són diferents. Una d'aquestes realitats és TV3. I, perdoni, però posats a substituir partides per acabar amb els barracons, se'n podrien substituir moltes. Vostès podrien vindre tots gratis i també hi haurien menys barracons segurament. Però això, vostè diria que és demagògia i tindria tota la raó del món, i jo crec que en el pressupost de qualsevol ens de govern hi ha partides i partides. I, efectivament, per vostè algunes seran més importants; per mi també, però sempre hi caben totes.

Mire, respecte al mapa del temps, que és en l'única cosa que he acabat entenent que podíem tindre alguna influència o alguna culpabilitat, en els mapes del temps de TV3 apareixen unitats geogràfiques: la Península Ibèrica, Europa, i unitats lingüístiques, que són els Països Catalans, per exemple. Hi apareixen i hi conviuen i no passa res.

I en TV3 es diu «Espanya», senyora diputada, moltes vegades. Algun dia li portaré la llista de les vegades que només s'ha dit la paraula «Espanya» en TV3 perquè descanse.

El president

Gràcies.

Pregunta al director de Televisió de Catalunya sobre la difusió d'actes públics convocats per associacions privades independentistes

323-00237/12

Passem a la següent pregunta, dirigida al director de Televisió de Catalunya, sobre la difusió d'actes públics convocats per associacions privades. I la formula el diputat Nacho Martín Blanco, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Té la paraula.

Ignacio Martín Blanco

Gracias, presidente. Buenos días, señor Sanchis. Bien, usted ha hecho, para empezar hoy, un ejercicio de honestidad considerable reconociendo que el alcalde de Madrid, el señor Martínez-Almeida, para usted no es un fascista. Ha reconocido la realidad, sencillamente. Me gustaría a mí que volviese a reconocer la realidad, pero le voy a hacer un par o tres de preguntas, a ver si soy capaz también de arrancarle un ejercicio de sinceridad.

¿Cree usted que el señor Puigdemont, en lugar de ser un fugado de la justicia, es un exiliado? ¿Cree usted que los señores Junqueras y compañía no son políticos que están en la prisión por haber cometido gravísimos delitos, de acuerdo con nuestro Código penal y, por tanto, no son presos políticos? ¿Cree usted que los catalanes somos una sociedad oprimida y reprimida?

El president

Gràcies. Senyor Sanchis, té la paraula.

El director de Televisió de Catalunya

Gràcies. Per ordre. «Considera vostè que el senyor Puigdemont és un exiliat?» Sí, ho considere; jo i el Diccionari de l'Institut d'Estudis Catalans, jo i el Consell de Redacció de Televisió de Catalunya. Senzillament, perquè defineixen «exiliat» com aquella persona que se n'ha anat del seu país a la força. I que s'ha sentit..., ha tingut, ha sentit motius per anar-se'n. Per tant, segons el diccionari –no per a mi, sinó per al Consell de Redacció de TV3, que és el que importa–, sí que és un exiliat.

«Considera vostè que Oriol Junqueras i els altres presos són presos polítics?» Mire, el Consell de Redacció de TV3 ha dit que no; que no és una denominació que els satisfaga periodísticament, professionalment, i n'han buscat unes altres. Si em pregunta l'opinió a mi, li la dic. Si li dic lo que es diu en TV3, poques vegades sentirà vostè l'expressió «presos polítics.» Poques vegades. I després, amb una mica més de temps, si vol, li ho raone.

Finalment, «considera que els catalans són una societat reprimida i oprimida?» Home, repressió n'hi ha a tot arreu, sí, i de molts tipus, segurament devem tenir-ne moltes. En general, doncs, oprimits i reprimits més o menys podríem dir que ho estem tots, no?, en general; en el món, en particular, uns més i uns altres menys. Bé, aquí diguem-ne que tenim..., estem dins dels estàndards, sí, d'una mica de repressió i opressió habitual en aquesta part del món.

El president

Senyor Martín Blanco, té la paraula.

Ignacio Martín Blanco

Bueno, esta vez su sinceridad ha sido a medias. Lo que está claro es que en TV3 se dice a diario que los señores Junqueras y compañía son presos políticos. Le puedo poner un ejemplo de hace cuatro días, cuando se dijo en el *Telenotícies*, de hecho, que el señor Romeva –literalmente– «el señor Romeva está en prisión por motivos políticos.» Se dice constantemente que el señor Puigdemont es un exiliado. Y yo lo recuerdo el significado de la palabra «exiliado» en todo el mundo: es una persona que ha tenido que abandonar su casa, ha tenido que abandonar su país por la fuerza. Y, por tanto, no creo que ustedes tengan razones para hablar del señor Puigdemont

en esos términos, ni para hablar de los señores Junqueras y compañía en esos términos.

Ustedes hablan constantemente de represión. Mire, la pretensión de presentar España como un estado dictatorial, como un estado autoritario es una constante en TV3, ustedes lo hacen sistemáticamente, pero les digo una cosa: me parece un auténtico insulto a la inteligencia, una auténtica tomadura de pelo lo que hacen ustedes con la audiencia de TV3. Pocos o muchos, en todo caso, creo que es un insulto a la inteligencia la manera como TV3 presenta la realidad de Cataluña. Intentan decirle a la audiencia, intentan decir a los catalanes que Puigdemont es un exiliado, que Junqueras es un preso político, que los catalanes vivimos reprimidos. Oiga, ¿qué represión padece usted cuando es un director de una televisión pública que cobra más de cien mil euros al año, o el señor Torra, que es un presidente de una comunidad autónoma que cobra más de 130.000 euros al año?

Pero, ¿de qué estamos hablando? ¿Cómo pueden ustedes tomar el pelo de esta manera a los ciudadanos de Cataluña, cuando la supuesta sociedad oprimida tiene una televisión pública a su alcance que manipula, distorsiona y genera una realidad paralela? Que cuando choca con la realidad, es realmente ofensivo ver hasta qué punto es diferente, la realidad paralela que ustedes han creado, de la realidad objetiva. La realidad objetiva nada tiene que ver con lo que presenta TV3. Y les digo sinceramente que es una ofensa para pueblos verdaderamente oprimidos, como, por ejemplo, el Kurdistán, con el que el señor Torra compara Cataluña, el hecho de que ustedes digan que Cataluña es una sociedad oprimida.

Gracias, señor Sanchis.

El president

Gràcies. Senyor Sanchis, té la paraula.

El director de Televisió de Catalunya

A veure, senyor diputat, vostè diu: «Diuen habitualment “presos polítics”». No és veritat; hi tornem a insistir. Diuen «exili»? Sí. Els ho hem explicat moltes vegades; els he dit per què. No soc jo qui ha decidit l'ús en els informatius d'aquests termes, sinó el Consell de Redacció, que en aquest sentit té la potestat de discutir-ho, de proposar-ho, d'aprovar-ho i d'aplicar-ho. I és així com és. A vostè no li agrada el terme «exiliat». Ells van decidir que s'adequava als personatges que ara mateix són fora de Catalunya i viuen a Brusselles. I per tant, continuem dient «exiliats».

«Diuen presos polítics.» No ho diuen. Vostè pot dir: «Es diu cada dia, l'altre dia...» Mire, una vegada, davant de la Junta Electoral Provincial, vostès van seguir durant una setmana una persona que presentava un recurs en nom de Ciutadans als TNs, els *Telenotícies* de TV3 i van trobar una vegada que s'havia dit «pres polític». I en canvi, no explicava que el 99 per cent de les vegades es deia «presos independentistes», «independentistes en presó», «polítics en presó», etcètera. Fórmules que s'han buscat, alternatives, perquè aquesta no convenç el Consell de Redacció. I li ho he dit, li ho he explicat trenta vegades. Però en això –perdone–, jo puc insistir en l'error, però és que vostè insisteix en la fallàcia. Que no ho diuen!

I, finalment, no crec que en cap informatiu de TV3 es passen el dia dient que Catalunya és un país oprimat. Si vostè..., li agrairia, com que té molta paciència i sé que ho fa molt bé, em fa una llista de vegades que explícitament es diga en *Telenotícies*, a TV3, que Catalunya és un país oprimat, tal com ho explica vostè. I podem arribar al final a la conclusió que vostè diu la veritat en una de les tres propostes i està mentint directament en les altres dues. Quan me demostre lo contrari, senyor diputat –i acabe– escolte, li demanaré disculpes, li diré que tenia vostè raó i acceptaré el que m'està dient ara.

El president

Gràcies.

Pregunta al director de Televisió de Catalunya sobre les corresponsalies a l'estranger dels mitjans de la corporació

323-00239/12

Passem a la següent pregunta, dirigida al director de Televisió de Catalunya, sobre les corresponsalies a l'estranger. I la formula el diputat Francesc de Dalmasas, del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya. Té la paraula.

Francesc de Dalmasas i Thió

Moltes gràcies, president. Molt bon dia, senyor Sanchis. En primer lloc, voldríem que en nom del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya fes arribar tot el suport i tota la solidaritat del nostre grup a Jair Domínguez, a Toni Soler i a Magí Garcia. Altra vegada, la justícia espanyola torna a ser més espanyola que justícia. I denunciem que la fiscalia, que ha iniciat aquest procés, forma part d'aquesta justícia polititzada. Faci'ls arribar, si us plau, la nostra solidaritat.

Algú va dir que una revolució on no es pot riure, no és la meva. I nosaltres ho adaptem i diem que una democràcia on no es pot riure, senzillament no és democràcia.

Dit això, sabem que TV3 i Catalunya Ràdio són la televisió i la ràdio nacionals de Catalunya, no perquè se'n diguin, sinó pel que fan, perquè el conjunt de les persones que les fan possibles, i el conjunt de persones que les dirigeix, han fet, fan i faran mitjans públics nacionals. I, precisament, perquè són nacionals, el seu món no és només Catalunya, sinó que el seu món és el món.

I avui, volíem fixar l'atenció en unes peces molt valuoses de l'engranatge humà i professional d'aquests mitjans, que són els corresponsals a l'exterior. Quina valoració en feu i en quina dimensió de futur situeu les corresponsalies?, encertadament compartides en aquest procés de confluència que estan fent tant la televisió com la ràdio. Entenem que el fet de tenir antenes, de tenir veu i de tenir orelles al món dibuixa clarament aquesta vocació nacional i internacional dels mitjans públics, aquesta vocació de servei públic que és imprescindible. No només perquè ens expliquen el que passa, sinó perquè ho contextualitzen i perquè, quan cal, surten del *TN*, surten de les col·laboracions més justes i fan reflexions més llargues, en forma documental o en forma de col·laboracions en altres espais. En definitiva, les corresponsalies de TV3, les corresponsalies de la corporació no només són un bé a preservar, sinó un model que cal protegir i ampliar.

Gràcies.

El president

Gràcies. Senyor Sanchis, té la paraula.

El director de Televisió de Catalunya

Gràcies, senyor president. Com que jo em dedique a la ironia, i als tebeos i a la filologia, li preguntaré quina és la pregunta. (*L'orador riu. Veus de fons.*) D'acord, senyor diputat. Veu com la ironia fa riure i no passa res, i no s'ha d'ofendre ningú, quan es practica la ironia? Dic: «El senyor diputat no m'ha fet una pregunta i em burle una mica d'ell i no passa res.» Passa alguna cosa, senyor diputat? (*Veus de fons.*)

Francesc de Dalmasas i Thió

Enmig de...

El president

Francesc...

Francesc de Dalmasas i Thió

Enmig de la d'això hi havia la pregunta..., en el segon paràgraf...

El director de Televisió de Catalunya

Xe..., bé, clar, com estava tan ben acompanyada..., continuaré amb la ironia.
(*L'orador riu.*)

Senyor diputat, realment això que diu, al marge de que la pregunta estiguera al mig o no, és molt important. I vostè ja ho ha dit. Evidentment, per a molta gent, Catalunya no és un país i, per tant, encara que no tinga un estat propi, no és com Escòcia o no és com Flandes, i Televisió de Catalunya és una televisió autonòmica, una televisió regional, una televisió que hauria de ser antropològica, i no és una televisió nacional com puga ser, com puguen ser les televisions d'alguns, eh?... Fins i tot la BBC d'Escòcia té clar que és una televisió nacional d'Escòcia –fins i tot la BBC d'Escòcia té clar que és una televisió nacional d'Escòcia. I el Torneig de les Quatre Nacions i tot el que es faça..., tot l'adjectiu «nacional» al Regne Unit té unes connotacions que estaria bé que a Espanya, que hi ha aquest article de la Constitució que parla de nacionalitats, estiguera clar.

Com a televisió nacional, a nosaltres ens preocupa moltíssim una bona xarxa de corresponsalies i poder interpretar la realitat molt bé. Va haver-hi un moment, ara fa cinc anys i escaig, que es va prendre una decisió que va ser –des del meu punt d'entendre, jo no hi era– correctíssima: és unificar les corresponsalies de Catalunya Ràdio i de Televisió de Catalunya. Aleshores, la ràdio que dirigeix el senyor Gordillo i la Televisió que dirigisc jo van començar a treballar conjuntament.

Això va permetre, d'aquesta manera transversal i d'aquesta manera molt més efectista, molt més òptima –molt més efectiva, vull dir–, obrir la de París, la corresponsalia de París, de seguida Londres, Roma, Jerusalem i Pequín. I aquesta racionalització va permetre també obrir-ne de noves: Berlín, Buenos Aires i Moscou, que també són conjuntes. I després, es van deixar desdoblades les de Washington i Brusselles. Vam triar un sistema –un sistema– per fer que Televisió de Catalunya tinguera molta més representació en l'exterior i es poguera explicar la realitat que passa en el món a través de la personalització de la informació –i abaratir costos–, perquè per això vam anar conjuntament.

No acabe amb ironia, senyor diputat. Crec que va ser una decisió importantíssima i crec que el resultat és plenament satisfactori per als dos mitjans.

El president

Gràcies.

Pregunta al director de Televisió de Catalunya sobre el doblatge al català dels productes del catàleg de la plataforma Netflix

323-00240/12

Passem a la següent pregunta, dirigida al director de Televisió de Catalunya, sobre el doblatge al català dels productes de la plataforma Netflix. I la formula el diputat Francesc Ten, del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya. Té la paraula.

Francesc Ten i Costa

Gràcies, president. Bon dia, diputades i diputats. Senyor Vicent Sanchis, pot respondre'm amb ironia, jo les accepto molt i m'encanten, però jo li faré la pregunta seriosament. Per una banda, em sembla que no m'equivocaria si digués que hi ha la voluntat de treballar perquè les plataformes incorporin les pel·lícules doblades al català o subtítolades o les versions originals en les plataformes de *streaming* com ara Disney, Movistar, FilminCAT i altres, com Netflix també, i totes les que vinguin.

Això és en paral·lel a una acció que de ben segur podria ser una manera d'ajudar i reactivar el canal infantil, el Super3. En aquesta comissió se n'ha parlat alguna vegada, de com convindria empènyer el canal infantil cap aquí.

I, per altra banda, també tenim l'obligació de les adaptacions a les directives europees que ens parlen de la difusió i protecció del cinema europeu. Deixi'm fer la

pregunta tal com s'estila a l'hemicicle, amb una mica d'ironia, és veritat: quin és o quin serà el capteniment i l'opinió de la corporació en aquest tema? I com es poden fer compatibles les dues qüestions?

Moltes gràcies.

El president

Gràcies. Senyor Sanchis, té la paraula.

El director de Televisió de Catalunya

Veü com la pregunta era seriosa, però el substantiu «capténiment» tenia la seua gràcia? Perquè resulta que aquí es diu moltes vegades i a alguns ens resulta una mica xocant. Però vaja, és així; ens hem de capténir, hem de tindre molt bon capténiment.

En aquest àmbit nosaltres –la corporació i Televisió de Catalunya– tenim una dualitat, per dir-ho així –ara parle de les plataformes i de les possibilitats del doblatge–, i és la següent: d'un costat, som competència d'aquestes plataformes, però al mateix temps, les hem d'aprofitar tant com puguem i elles també ens han d'aprofitar, perquè hem de tindre unes relacions que siguen realment interessants per a les dues parts. I, per un altre costat, les hem d'ajudar fora de la lògica de la competència en mercat.

I com les hem d'ajudar? Ja se sap que, des del primer dia, nosaltres tots els doblatges que fem de sèries, de pel·lícules, dibuixos animats, etcètera els oferim gratuïtament a qualsevol empresa, siga televisió privada o siga plataforma, sempre que demostren que en tenen els drets. I ho fem perquè una de les nostres pedres angulars i dels nostres..., del sentir de Televisió de Catalunya i de la mateixa corporació és la normalització..., la normativització i normalització de la llengua catalana. Per tant, els hem d'ajudar en això encara que siguin competència.

També li diré que això no depèn exactament de nosaltres, perquè la responsabilitat última descansa en el Govern, i el Departament de Política Lingüística de la Generalitat és qui té, per dir-ho així, aquesta funció acreditada.

Volem col·laborar amb ells, perquè avui dia és absolutament trist que moltes vegades pel·lícules que nosaltres hem doblat, una plataforma les passe a Catalunya i no tinga accés al nostre doblatge. Nosaltres tenim gent que ho mira, però hem de crear més acord i més sinèrgies –que també és una paraula que es diu ara– amb el Govern de la Generalitat per poder oferir tots els doblatges que tenim a aquestes plataformes, en compliment també d'aquesta normativa, d'aquesta directiva de la Unió Europea que acaba de publicar-se.

Per tant, vaja, encara que resulte paradoxal, nosaltres hem d'ajudar la competència, perquè la competència pot salvar la llengua, perquè la competència arribarà, en programació infantil, allà on nosaltres no arribem –tots aquests canals temàtics i pagaments–, i perquè si ho fem així, un dels objectius fundacionals de Televisió de Catalunya tindrà tot el sentit.

I així ho farem, i en això estem, senyor diputat.

Gràcies.

El president

Passem a la següent pregunta...

Pregunta al director de Televisió de Catalunya sobre el tractament de la memòria històrica i democràtica

323-00243/12

...dirigida al director de Televisió de Catalunya, sobre el tractament de la memòria històrica. I la formula la diputada Marta Ribas, del Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem. Té la paraula.

Marta Ribas Frías

Gràcies. Diverses entitats memorialistes li han fet arribar una queixa a partir de la reivindicació de la necessitat de restaurar el nostre passat immediat, per entendre'ns més com a país, per entendre'ns més com a societat i per comprendre millor, també, els temps que vivim, a partir d'aquesta memòria històrica. Doncs amb aquesta reivindicació –que vull pensar que comparteixen–, lamenten que darrerament TV3, com a mitjà públic de més incidència a Catalunya, no ha estat prou sensible, diguem-ho així, en certs moments o actes clau que hi ha hagut.

Posen exactament dos exemples, com en podríem posar algun més, lamentablement. Un d'ells és la mort de Lluís Martí Bielsa, a l'octubre de l'any passat, un combatent republicà heroi a França contra el nazis, pres polític durant el franquisme, Creu de Sant Jordi, referent de tota una generació de lluitadors antifeixistes i també de les entitats memorialistes, i que no va ser ni notícia a TV3. L'altre és la commemoració institucional, al febrer, del Dia Nacional de l'Exili i la Deportació, que només va tenir un petit breu en informatius de TV3, sense talls de veu, sense explicació de context i digne.

Jo, la veritat, director, no crec que això sigui habitualment la manera de fer dels mitjans de comunicació públics de Catalunya, ni de TV3. No sé si ha estat una trista coincidència, voldria que m'ho expliqui. Que, si cal, s'excusi amb les entitats memorialistes, si és així, no?, que no s'ha donat cobertura a aquestes informacions importants en temes de memòria en els darrers mesos. Perquè la sensació que traslladen amb aquesta carta i la sensació que m'han traslladat a mi com a diputada és que TV3 els ha abandonat en aquesta batalla, que, en canvi, la societat sí que cada vegada es fa més seva, que és la de la memòria històrica, i especialment, de certes èpoques i de certes reivindicacions de la nostra memòria.

El president

Gràcies. Senyor Sanchis, té la paraula.

El director de Televisió de Catalunya

Gràcies, senyor president. Senyora diputada, vagen per davant les meues excuses i crec que parle en nom, també, de la redacció de TV3. I les disculpes per un oblit que sí que és un oblit bastant imperdonable, com fer referència un dia determinat a la mort de Lluís Martí Bielsa. Evidentment.

Pel que fa a l'altre retret d'aquesta nota pública, la commemoració institucional del Dia de l'Exili, doncs, mire, es va fer amb una veu en off, es podia haver donat amb més importància, amb menys importància..., això ja depèn del dia.

Però a mi aquesta nota m'ha sabut especialment greu, perquè no és justa. Perquè per un parell d'anècdotes..., vostè diu que en podria trobar una altra, a mi se'm fa difícil d'això..., s'ha deixat en suspens... La nota té un caràcter profundament dur: «Expressem la nostra profunda indignació per la frivolitat i la manca total de compromís dels dirigents de TV3. Exigim un canvi en la línia editorial dels *Telenotícies* i, en general, de la programació televisiva per donar cabuda a aquestes notícies i aquests espais», etcètera.

A mi m'han fet una llista... Jo crec que Televisió de Catalunya és una de les televisions europees més compromeses amb la memòria històrica. I tinc una llista de programes –*Sense ficció, Trenta minuts*–, sèries de ficció, TV Movies, pel·lícules, programes de nous formats, etcètera, que van des de tots els programes de Maria Dolors Genovès a..., no sé, tots els *Trenta minuts* que s'han fet sobre això, el dedicat al Puig Antich, el dedicat..., *Barcelona any 39*, des de *La llum d'Elna* fins a la pel·lícula *Pa negre*, fins als programes de nous formats, *Dies de transició*, fins a *Trinxeres* i la *Guerra inacabada*, que es van fer l'altre dia. Són hores i hores i hores de programació dedicades, precisament, a salvar aquesta memòria, a recuperar-la i a compartir-la.

Per tant, clar, per un oblit un dia en un *TN*, jo considere que..., demane disculpes per haver-lo tingut i sobretot a la gent..., a aquestes entitats i a la gent, als amics, a la família, als que recorden Lluís Martí Bielsa, però crec que és bastant injust a través de l'anècdota arribar a una categoria tan contundent en aquest sentit.

El president

Gràcies. Senyora Ribas, té la paraula.

Marta Ribas Frías

Gràcies. Miri, l'insto, senyor Sanchis, que els faci arribar una carta de resposta, perquè les sensacions que transmeten amb la carta realment són dures, i, per tant, crec que seria interessant fer arribar aquesta excusa directament, personalment a aquestes entitats.

En constructiu, li faig dos suggeriments de dos documentals que darrerament són molt interessants, que han sorgit d'entitats, també, i que podrien ser inclosos, segur, en la programació de TV3. Un és el documental *I la lluita continua, del camp a la construcció de Catalunya*, un documental que descriu les lluites i les vagues dels treballadors de la construcció durant els anys setanta, els drets per les llibertats sindicals, però també per les llibertats i els drets del nostre país i les llibertats polítiques. I l'altre és el documental *El pilar*, que recopila imatges rodades per *filmmakers* clandestins d'arreu del territori, de tot Catalunya...

El president

Senyora Ribas...

Marta Ribas Frías

...de les lluites democràtiques dels anys seixanta i setanta.

El president

Se li ha acabat el temps.

Marta Ribas Frías

Si volen, els passo contactes; dos documentals molt interessants, promoguts per la societat civil i les entitats memorialistes.

El president

Gràcies. Senyor Sanchis...

El director de Televisió de Catalunya

Gràcies, president. Gràcies pel suggeriment, senyora diputada. De totes maneres, vostè..., i la primera cosa que farem amb aquesta gent, quan ens posem en contacte, serà... Gràcies també per passar-nos-els. És que hi ha la norma, una espècie de porta per on entren qualsevol proposta perquè nosaltres després puguem..., i és la manera legal de fer-ho, no n'hi ha una altra; no és trucar i dir: «Escolta, això...», sinó que ells presenten a través de la norma i nosaltres a partir d'allí podem comprar els drets d'antena.

Es va contestar a totes aquestes entitats; ho va fer el Servei d'Atenció a l'Audiència, perquè s'hi van dirigir d'una manera asèptica. Jo ho faré personalment, també, seguint les seues indicacions i expressant també una mica aquest sentiment d'exageració en la crítica, necessària, però, evidentment, molt desmesurada.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies.

Pregunta al director de Catalunya Ràdio i Mitjans Digitals sobre els premis rebuts per espais que defensen el feminisme

323-00233/12

Passem a la següent pregunta, dirigida al director de Catalunya Ràdio, sobre els premis rebuts per espais que defensen el feminisme. I la formula la diputada Jenn Díaz, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana. Té la paraula.

Jenn Díaz Ruiz

Gràcies, president. Bon dia a tothom. Bé; senyor Gordillo, voldríem començar felicitant-los per la *Marató*, per la periodista Maria Núria Revetlle; *Adolescents iCat* i *Dies de Ràdio*, que han estat guardonats en els Premis Ràdio. I enllaçant amb aquests premis, el Premi Milà, que té per objectiu reconèixer els treballs periodístics que fomentin la promoció de les dones, que ha premiat dos treballs de la corporació, *Pioneres*, del bàsquet femení a Tàrraga, i el programa *Les dones i els dies*.

I com que vostè és el director de Catalunya Ràdio i aquests premis es van conèixer fa pocs dies, justament en la preparació de la Setmana de les Dones a la corporació i que també tindrà una especial repercussió a la ràdio... I com sempre, les dones, en la setmana i en el mes del 8 de març, tenim aquesta contradicció de si hauríem de visibilitzar-nos com ho fem o hauríem de negar-nos a sobreexplotar-nos a nosaltres mateixes treballant el doble i el triple que la resta de l'any i donar aquesta sensació que aquesta setmana estem sobrerrepresentades; quan és tot el contrari, aquesta és la setmana que assolim aquesta paritat.

I li voldríem preguntar, precisament, doncs, pel programa de *Les dones i els dies*, que és el que l'afecta d'aquests premis i d'aquestes propostes, que són de tot l'any sobre feminisme, que farà doblat aquesta setmana amb un especial des de la llibreria La Carbonera, a Barcelona. Que, per cert, hi vaig ser i aprofito per dir que va ser una trobada meravellosa i que sis dones parlant de llibres escrits per dones en una llibreria que tiren endavant dues dones, doncs, és un plaer, i també les volem felicitar. Volem que ens faci una valoració d'aquesta setmana, amb aquesta idea, doncs, que ens hem sobreexplotat i que el mes de març acabem fent actes a tot arreu, entrevistes i omplim la corporació de la mirada de la dona, i, per tant, si durant una setmana som capaços de fer-ho, volem que arribi també a la resta de l'any.

I, per acabar, avui són a la comissió unes companyes del comitè que ens porten una sèrie de demandes sobre prevenció de l'assetjament sexual i per raó de gènere, política salarial o conciliació, que suposem que n'estan al cas, i que també voldríem que ens en parlés. Aquí a l'entrada ens han fet les propostes.

Gràcies.

El president

Gràcies. Senyor Gordillo, bon dia. Té la paraula.

El director de Catalunya Ràdio i dels Mitjans Digitals de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals (Saül Gordillo Bernárdez)

Gràcies, senyor president. Bon dia a tothom. Doncs crec que més important que la meva resposta és la seva pregunta, perquè ho ha explicat segurament millor que jo, no? Comparteixo bona part del que vostè diu, però nosaltres –i enllaço amb una part de la pregunta que vostè fa– vam voler, precisament, amb la creació del programa *Les dones i els dies*, evitar això, que és que hi hagués un gran esforç només d'una setmana l'any per visibilitzar les dones i la resta de l'any, doncs, no tenir aquesta sensibilitat.

I quan vam decidir que la Montse Virgili fes aquest programa setmanal, que ja està esdevenint una referència en aquest àmbit, doncs, el que preteníem era precisament això, normalitzar i deixar de manera estable un contingut que creïem que la ràdio pública havia de tenir. És un programa necessari, i fins i tot dèiem que urgent que el tinguéssim a la graella de Catalunya Ràdio. I la veritat és que estem molt con-

tents de la feina que està fent la Montse Virgili, de l'audiència que està generant al seu entorn. I, precisament, com vostè comentava de que en aquesta setmana l'única excepcionalitat que ha hagut de fer aquest programa és fer una sortida a la llibreria La Carbonera per fer un programa amb motiu del 8-M. Però Catalunya Ràdio s'ha bolcat –igual que TV3– en tota aquesta setmana, perquè creiem que sí que és cert que els mitjans públics tenen una certa capacitat de generar un imaginari i de fixar un relat i uns valors. I en aquest cas, doncs, és altament positiu fer aquest esforç, no?

Jo crec que Catalunya Ràdio –i ho hem comentat en altres sessions– té moltes realitzadores, té moltes col·laboradores i té una certa sensibilitat perquè això que fem aquesta setmana no sigui només excepcional, sinó que cada cop sigui més habitual. I més que una sobreexplotació, el que hem intentat és que els recursos interns dels nostres programes i dels nostres professionals possessin el focus en aspectes que normalment, durant l'any, no l'hi posem, no? I ho hem fet amb..., des d'esports fins a informatius i tots els programes de la casa.

I la veritat és que, lluny de generar un relat massa repetitiu, sorprèn com, al llarg de tota una setmana, programes de temàtiques tan diverses com les que té la graella de Catalunya Ràdio de dilluns a diumenge, i tot el potencial dels serveis informatius, és espectacular veure com es pot parlar de les dones i dels reptes que hi ha com a país en aquest aspecte des d'àmbits molt diversos.

El president

Gràcies.

Pregunta al director de Catalunya Ràdio i Mitjans Digitals sobre l'evolució i el creixement de Catalunya Ràdio i de Televisió de Catalunya a les xarxes

323-00234/12

Passem a la següent pregunta, dirigida al director de Catalunya Ràdio, sobre l'evolució i el creixement de Catalunya Ràdio i de Televisió de Catalunya a les xarxes. I la formula la diputada Adriana Delgado, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana. Té la paraula.

Adriana Delgado i Herrerros

Gràcies. Bon dia a tothom. Senyor Gordillo, sembla que la presència de TV3 i Catalunya Ràdio a les xarxes socials evoluciona bé, sobretot vinculada a la conversa social sobre els diferents programes. En el cas de la televisió, veiem que el *Preguntes freqüents*, el *FAQS*, és el programa més comentat a Twitter; mentre que en el cas de la ràdio, destaca l'augment de seguidors a Twitter, també a Instagram, que està creixent bastant de pressa. Aquesta qüestió de les xarxes socials és especialment rellevant per la notorietat que tenen entre les generacions més joves, que són les més allunyades del consum de la televisió i la ràdio lineals, on TV3 i Catalunya Ràdio són més fortes, precisament.

De fet, les dades de seguidors i de consum dels continguts de la corporació a través de les xarxes socials suggereixen que es tracta de persones d'edat potser superior a la mitjana en aquests entorns. Per posar un exemple, la xarxa de TV3 amb més seguidors és Facebook, mentre que aquesta és, precisament, la menys utilitzada pels adolescents, com va publicar *Adolescents.cat*.

Per tant, veiem que les xarxes són una bona manera d'apropar-se a la gent jove i que els resultats semblen bons, però que potser no n'hi ha prou. Per tant, com a director de Mitjans Digitals, com valora aquesta evolució, aquest creixement a les xarxes, tant de Catalunya Ràdio com de Televisió de Catalunya, i aquest últim comentari que li fèiem pel que fa a les generacions més joves i l'ús de les xarxes socials.

Gràcies.

El president

Gràcies. Senyor Gordillo, té la paraula.

El director de Catalunya Ràdio i dels Mitjans Digitals de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais

Gràcies, senyor president. Doncs, senyora diputada, des dels Mitjans Digitals de la corporació apostem per un equilibri entre el servei entre les plataformes digitals pròpies, això vol dir la web i l'aplicació de TV3 i de Catalunya Ràdio, i les externes, que són les xarxes socials. Potenciem els nostres productes propis, on podem proporcionar una gran experiència d'usuari, però també sabem que per fidelitzar i créixer en noves audiències –que en part són les que vostè deia dels joves– hem d'anar on estan aquests usuaris.

Per tant, estem a les xarxes socials d'una forma molt activa des de que aquestes han anat apareixent. A les xarxes socials potenciem formats nadius i utilitzem aquestes xarxes de manera selectiva per aconseguir impacte, captació cap a la nostra pàgina web o la nostra aplicació i també conversa social. En funció del contingut i de l'audiència, utilitzem una xarxa o una altra, i una estratègia concreta, específica. Si ho considerem, també utilitzem les xarxes com a canal de distribució prioritària d'algun contingut.

Pel que fa a la nostra presència a YouTube, és un entorn de consum on arribem a noves audiències –també les joves que vostè comentava– i que ens permet internacionalitzar la nostra oferta de continguts i contribuir amb el català en el patrimoni del principal repositori audiovisual d'internet.

Pel que fa a la valoració de l'evolució i el creixement que hem tingut en aquests entorns, és molt alta. Segons les dades de l'eina Socialbakers, Catalunya Ràdio i els seus programes han experimentat un creixement del 120 per cent de seguidors a xarxes socials en els últims tres anys. Actualment, sumem 1.368.000 seguidors. Pel que fa a TV3, el creixement ha estat del 158 per cent. I el volum de seguidors del perfil de TV3 i els seus programes és de 5.603.000.

Val la pena destacar el desplegament que hem fet a Instagram, que és aquesta xarxa social que utilitzen bàsicament els joves, com vostè comentava, on fa tres anys no teníem ni tan sols presència i on actualment tenim 200.000 seguidors en el global de Catalunya Ràdio i 1 milió en el global de TV3.

També és destacable el creixement a YouTube. Catalunya Ràdio actualment té vuitanta mil subscriptors, quan fa tres anys només en tenia sis mil. TV3, amb una presència molt forta a YouTube per raons òbvies, agrega 1 milió de subscriptors, un 450 per cent més que fa tres anys.

Per tant, la valoració que fem és molt positiva, del creixement de la presència dels mitjans públics del país a les xarxes socials, ja que ens permet arribar a noves audiències i fidelitzar les que tenim.

El president

Gràcies.

Pregunta al director de Catalunya Ràdio i Mitjans Digitals sobre les accions empreses per a contribuir a la campanya #Thoestàspendent

323-00241/12

Passem a la següent pregunta, dirigida al director de Catalunya Ràdio, sobre les accions empreses per contribuir a la campanya #Thoestàspendent. I la formula el diputat Josep Riera, del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya. Té la paraula.

Josep Riera i Font

Gràcies, president. Bon dia a tothom. Afegim una pregunta més, i crec que n'hi haurà més aquesta Setmana de les Dones als Mitjans de la corporació.

Senyor Gordillo, aquesta va sobre una campanya que estrictament per dates ja s'ha acabat, però que esperem que la seva repercussió no precisament, que és la que es va anomenar #Thoestàsperdent, que tenia un triple objectiu. Concretament, promoure una presència més gran de les dones esportistes als mitjans, avançar cap a la plena igualtat, trencar estereotips socials i mediàtics respecte l'esport femení i, el tercer, posicionar-lo com un contingut d'interès i capaç d'atraure grans audiències. Aquesta campanya estava impulsada pel Consell de l'Audiovisual, la Generalitat, a través de la Secretaria General de l'Esport i l'Institut Català de les Dones, i la corporació i els seus mitjans.

I de què es tractava? Bàsicament, doncs, d'una difusió el màxim de massiva possible d'espots i falques que es van emetre per TV3, Esport3, Super3, Betevé, la Xarxa, Catalunya Ràdio..., i per aquí s'hi van afegir molts mitjans, emissores de ràdio privades, de l'Associació Catalana de Ràdio, ràdios i televisions locals, circuit tancat de televisió de Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya, el canal MouTV, dels transports metropolitans, i també les xarxes socials: Facebook, Twitter, Instagram, que és segurament on continuaran tenint més recorregut. Més enllà de la participació activa dels mitjans de la corporació i, en el cas seu, de Catalunya Ràdio, li volíem preguntar quines accions, continguts quedaran o quina potenciació es fa de l'esport femení que hagi vingut per quedar-se o per incrementar-se en la programació, en la graella de Catalunya Ràdio.

El president

Gràcies. Senyor Gordillo, té la paraula.

El director de Catalunya Ràdio i dels Mitjans Digitals de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais

Gràcies, senyor president. Doncs la veritat és que no..., Catalunya Ràdio no ha hagut de fer gaires esforços perquè aquesta promoció, perquè aquesta campanya de promoció que vostè comentava, doncs, correspongui amb la realitat del contingut que fem a l'emissora. I li posaré exemples concrets dels últims mesos perquè es faci a la idea.

Hem fet la cobertura de competicions d'esport femení, que s'ha potenciat: hem enviat professionals de Catalunya Ràdio a la Supercopa de Futbol, a Salamanca; a la final de l'Europeu de waterpolo, a Budapest, a la final de la Copa de la Reina de bàsquet, a Salamanca... Hem fet transmissions dels partits més importants de la final de la Supercopa Barça-Reial Societat, final Espanya-Hongria de l'Europeu de waterpolo. Diumenge, precisament, aixecarem la programació habitual de Catalunya Ràdio per transmetre la final de la Copa de la Reina de bàsquet, si finalment es classifica un equip català. Però li podria posar exemples també de la temporada passada: vam ser pioners fent la transmissió de la final de la Champions femenina de futbol Barça-Olympique de Lió, amb el format de la TDT, que és el format que fem per als partits de l'equip masculí del Barça.

Els programes d'esports de Catalunya Ràdio i Catalunya Informació tracten, des de fa anys, amb el mateix format competicions masculines i femenines d'esports, com l'hoquei o l'handbol.

Però el que més m'agradaria destacar és que això que promociona aquesta campanya que vostè comentava està incrustat a l'ADN de Catalunya Ràdio, i en especial, al Departament d'Esports. I ha estat una aposta transversal que ha perdurat en totes les direccions que m'han precedit i les que vindran després de mi. Catalunya Ràdio fa més d'una dècada que transmet els partits de bàsquet masculí de primer nivell, amb una analista dona, la Carme Lluveras. La direcció del moment no la va buscar precisament perquè fos dona, sinó que, amb naturalitat, va anar a buscar la professional més ben qualificada. Formats com el *Tot gira* tenen sentit, entre altres coses, perquè fa anys que aprofiten les tardes del cap de setmana per promocionar i fer visible l'esport femení.

Una sèrie de comentaris de detall també: s'ha fet un seguiment del paper dels equips catalans a les competicions europees, l'UNI Girona a l'Eurolliga, i el Cadí La Seu a l'Eurocup de bàsquet; el Granollers, a la Challenge Cup d'handbol; el Sabadell a la Champions de waterpolo; el Voltregà, el Manlleu i el Palau a la Lliga Europea d'hoquei patins; el Vic a la Champions de tennis taula. I per acabar, s'ha mantingut el seguiment constant dels equips catalans a les competicions estatals, amb periodistes als camps de futbol on juguen el Barça i l'Espanyol a la lliga i a la Copa, quan els partits són a Catalunya, i informació constant sobre la lliga de bàsquet, d'handbol, de waterpolo i d'hoquei patins.

I si m'ho permet, comentar que el divendres 24 de gener el programa *Tot costa* va emetre una entrevista amb la futbolista holandesa Lieke Martens, que estava considerada, el 2018, la millor jugadora del món.

El president

Gràcies.

Pregunta al director de Catalunya Ràdio i Mitjans Digitals sobre el seguiment del judici al major Trapero i la cúpula del Departament d'Interior

323-00242/12

Passem a la següent pregunta, dirigida al director de Catalunya Ràdio, sobre el seguiment del judici al major Trapero. I la formula la diputada Glòria Freixa, del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya. Té la paraula.

Glòria Freixa i Vilardell

Gràcies, president. Bon dia, diputats, diputades. A veure, durant el judici de després de l'U d'Octubre, el nostre Govern va fer un seguiment, Catalunya Ràdio va fer un extens seguiment de tot aquest judici, i va tenir una gran audiència, atès el gran interès que això despertava, perquè probablement estem parlant d'un dels moments més importants del nostre país al llarg de la seva història, l'U d'Octubre. Perquè interpellava també, probablement, molts ciutadans, doncs, crec que més de dos milions de ciutadans ens vam sentir una mica que ens jutjaven a nosaltres. I, per tant, no crec que això ho pugui contradir l'oposició, atès que la majoria d'aquests grups ens han fet constants preguntes sobre aquelles dates. I inclús algun grup, diria que una de cada tres intervencions que fa va dirigida a aquells dies amb grans qualificatius per als nostres polítics.

Ara, Catalunya Ràdio està fent un seguiment del judici a la cúpula policial i al major Trapero i ens agradaria, senyor Gordillo, preguntar-li quina valoració en fa vostè, d'aquest seguiment.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies. Senyor Gordillo, té la paraula.

El director de Catalunya Ràdio i dels Mitjans Digitals de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals

Gràcies, senyor president. Doncs, senyora diputada, crec que el seguiment que estem fent és el correcte, en la mesura en la que és cert que no és el judici dels membres del Govern i no és el judici del Tribunal Suprem, ni per interès periodístic, ni per transcendència històrica, però és obvi que per la ràdio pública del país això té un interès i creiem que per una part de la nostra audiència també.

Nosaltres hem enviat a San Fernando de Henares, a Madrid, els periodistes especialitzats en tribunals Maria Núria Revetlle i Marc Jurado, dels Serveis Informatius. I *El matí de Catalunya Ràdio* ho va reforçar enviant-hi Domènec Subirà, sobretot en el tram final del judici, amb les declaracions dels acusats. Precisament, Maria Núria

Revetlle, que està cobrint tot aquest judici, ha estat premiada recentment com una de les millors professionals en els Premis Ràdio Associació, juntament amb altres companys d'altres emissores que s'han dedicat a la cobertura de tribunals, i que gràcies al judici del Suprem que vostè comentava, doncs, han tingut un reconeixement pel fet d'haver fet molt pedagògic i entenedor un contingut que, des d'un punt de vista radiofònic, fins aleshores era bastant «farragós» i fins i tot inèdit, des d'un punt de vista de programació especial.

Què han fet els periodistes de Catalunya Ràdio que estan cobrint el judici? Doncs, a l'arrencada del judici, les primeres sessions i les declaracions del major Trapero i dels altres acusats de la cúpula d'Interior, doncs, es van emetre íntegrament per *Catalunya informació* i ara, el que estan fent, bàsicament, és entrar en tots els butlletins informatius quan hi ha declaracions dels testimonis o dels advocats, etcètera que hi participen, que tenen rellevància informativa. I, per tant, el que fan aquests professionals és assistir a Catalunya Ràdio, a Catalunya Informació i, per tant, ja sigui programes com informatius.

Crec que, abans de l'inici d'aquest judici, Catalunya Ràdio va fer una de les millors prèvies en el programa *El suplement*, amb una professional molt coneixedora d'aquesta matèria, que és Mayka Navarro. I, per tant, crec que fins i tot a l'arrencada del judici va ser bo que en *El suplement* es fes una bona prèvia per part de Mayka Navarro.

Quin problema hi ha hagut en algun cas concret que des de Catalunya Informació estàvem emetent en directe íntegrament el judici? Doncs que ens ha agafat amb el temporal Gloria i que, últimament, amb el tema del coronavirus, també hem de fer que...

El president

Senyor Gordillo...

El director de Catalunya Ràdio i dels Mitjans Digitals de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals

...Catalunya Informació prioritzi altres continguts de servei.

El president

Gràcies.

Pregunta a la presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals sobre les accions dutes a terme davant la denúncia de la fiscalia contra Toni Soler i part de l'equip del programa *Està passant*

322-00174/12

Passem, doncs, a la següent pregunta, dirigida a la presidenta en funcions, sobre les accions dutes a terme davant la denúncia de la fiscalia contra Toni Soler i l'equip del programa *Està passant*. I la formula el diputat Ruben Wagensberg, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana. Té la paraula.

Ruben Wagensberg Ramon

Bon dia. Gràcies, president. Sovint, malauradament massa sovint, surt en aquesta comissió el tema de l'humor, per una banda o per l'altra.

I permeti'm la llicència, ahir va fer dos anys que va morir el meu oncle, que es dedicava, entre altres coses, a fer aforismes, i li vam fer un petit homenatge i vam llegir uns quants aforismes, i en vam llegir alguns en clau d'humor, que n'hi ha un que em fa, sovint, pensar en aquest Parlament, no?, que deia que: «*Si en una reunió de cien personas conversando, descubres que nadie sonríe, busca la salida con la mirada y empieza a deslizarte hacia ella. Te has colado en una reunión de fanáticos, ¿no?*» I això

és una mica el que sovint passa en aquest Parlament, que riem massa poc o que ens ofenem massa poc.

I hi havia una altra expressió que deia..., un altre aforisme que deia: «*La libertad de expresión de un ciudadano no acaba donde empieza la libertad de cualquier otro ciudadano a ofenderse.*» Em sap greu que no hi sigui ara el diputat del Partit Popular, que mostrava tanta ofensa amb l'humor a la seva primera pregunta.

I aquesta pregunta que li voldria fer avui també va una mica d'això, perquè ja sabíem que la fiscalia havia presentat denúncia, no?, per injúries greus contra els cossos i les forces de seguretat de l'Estat per un gag en el programa *Està passant*, en el qual es jugava amb l'inequívoc de les paraules «gossos» i «mossos», i apareixien després unes imatges de gossos disfressats, en aquest cas, de mossos.

Però és que aquesta setmana hem sabut que el Jutjat d'Instrucció número 7 de Sant Feliu de Llobregat ha citat ja a declarar com a investigats Toni Soler, Jair Domínguez i Magí Garcia per al proper 24 de març. Quan la fiscalia va presentar aquesta denúncia, la corporació va emmarcar el gag dins d'un programa d'humor i demanava que s'havia de jutjar, per tant, dins d'aquest context. I ara, que el cas ha passat, doncs, a una nova situació, que ja tenim una data concreta en la qual estan citats aquests tres presentadors de la casa, voldríem preguntar quines accions ja s'estan fent des de la corporació per defensar i donar suport als periodistes encausats. I, per altra banda, quin recorregut pensen que pot tenir aquest afer.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies. Senyora Llorach, té la paraula.

La presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais (Núria Llorach i Boladeras)

Gràcies, senyor president. Senyor diputat, vostè ha explicat els fets tal com han passat, des d'octubre que el Sindicat de Polícies de Catalunya i la Central Sindical van presentar denúncies davant de fiscalia; a finals d'octubre, fiscalia va acordar incoar diligències; a mitjans de novembre, fiscalia va presentar al jutjat de Sant Feliu de Llobregat una denúncia per presumpte delictes contra les institucions de l'Estat en la modalitat d'injúries greus als cossos i forces de seguretat contra el Toni Soler, en Jair Domínguez i en Magí Garcia, i contra la corporació, com a responsable civil subsidiària.

A principis d'aquest mes de febrer, el Jutjat d'Instrucció número 7 de Sant Feliu va acordar incoar diligències prèvies per a la comprovació de la naturalesa dels fets denunciats i de les persones que hi hagin participat, i va acordar, entre altres, comunicar-nos-ho a nosaltres com a corporació en condició de responsables subsidiaris, com deia.

Vam comparèixer en aquest procediment el 17 de febrer, vam rebre l'ofici del jutjat comunicant la presentació de la denúncia a fiscalia i el 25 del mateix mes de febrer, la corporació compareix en el procediment, amb advocat i procurador, havent accedit a les actuacions practicades fins al dia 25.

Per tant, la primera acció que hem fet com a corporació ha estat comparèixer en el procediment, amb la finalitat de poder portar a terme totes les actuacions processals al nostre abast per demostrar, tant en la fase de diligències prèvies com en la d'instrucció, com en la fase de judici oral, si fos el cas, que les expressions contingudes en el gag que són motiu d'aquesta denúncia no constitueixen infracció penal en la mesura que es fan en clau d'humor, com vostè deia, ironia i de sàtira política i que no excedeixen del legítim exercici del dret a la llibertat d'expressió que tenim.

Per tant, ara, aquesta setmana hem sabut, fa quaranta-vuit hores, que el director del programa i dos dels seus col·laboradors, Jair Domínguez i Magí, estan citats a declarar com a investigats el 24 de març. I des de la corporació, n'hem parlat amb

el director del mitjà; evidentment, els acompanyarem i estarem al seu costat en tot moment.

Pel que fa al recorregut, jo crec que no en té cap, de recorregut. Perquè, com els dèiem, considerem que no hi ha cap infracció penal en aquest fet.

El president

Gràcies.

Pregunta a la presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais sobre la reobertura de la delegació a la Catalunya Nord

322-00175/12

Passem a la següent pregunta, dirigida a la presidenta en funcions, sobre la reobertura de la Delegació de Catalunya Nord. I la formula el diputat José Rodríguez, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana. Té la paraula.

José Rodríguez Fernández

Gràcies, president. Senyora Llorach, primer felicitar-la pel seguiment que es va fer de l'acte del Consell per la República d'aquest passat cap de setmana a Catalunya Nord, precisament. I volem també parlar sobre Catalunya Nord, perquè a vegades, doncs, ens interessa molt el que fan els nostres companys d'allà dalt quan són coses que ens beneficien, als catalans del principat –quan ens van guardar les urnes o quan ens ajuden a muntar actes multitudinaris de reivindicació del nostre conflicte polític–, però els tenim bastant oblidats a l'hora d'intentar mantenir una línia informativa contínua. És a dir, el 26 d'abril, vostè sap que –del 2005– Televisió de Catalunya obria una delegació a Perpinyà per millorar les informacions sobre Catalunya Nord, que ja s'oferien des de feia nou anys. I l'any 2013, com a conseqüència de les retallades, es va suprimir. Som al 2020 i aquesta reobertura encara no s'ha produït. La necessitat de tenir una delegació a Perpinyà s'ha posat en evidència en esdeveniments com el del Consell de la República que abans he citat i moltes altres notícies que ocorren a la Catalunya Nord, com ara la revolta de les Armilles Grogues, per posar un exemple.

Crec que és de rebut que als companys de Catalunya Nord no només ens hi vulguem apropar informativament –igual que fem amb altres regions properes al principat, de la resta de l'Estat on sí que tenim delegacions– només quan ens interessa, quan com a catalans del sud o catalans del principat ens sentim beneficiats. Ens agradaria saber quines afectacions té en la qualitat de les informacions el fet de no tenir una delegació com la de la Catalunya Nord; quines previsions té la corporació per tornar a obrir una delegació a Perpinyà, i quina és l'estratègia de la corporació per a les informacions i les emissions en el conjunt dels Països Catalans.

Gràcies.

El president

Gràcies. Senyora Llorach, té la paraula.

La presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais

Gràcies, senyor president. Senyor diputat, sí..., des de la corporació, tant des de TV3 com des de Catalunya Ràdio, atenem tot el territori de la Catalunya Nord, com vostè sap, des de la delegació de Girona. Cal tenir en compte que hi ha la mateixa distància de Girona a Perpinyà que de Girona a Ripoll, una hora i quart. I, per tant, en el seu dia, quan el 2013, per temes de racionalització de la despesa, es va decidir tancar aquella delegació, en realitat no es va tancar, sinó que el mateix servei s'està donant des de la delegació de Girona.

Pel que fa a TV3, Sion Biurrun i el Killian Solé donen cobertura a la zona, es desplacen a Perpinyà sempre que cal, i allà tenim unes instal·lacions, les tenim a la seu del Govern de Catalunya, a la Casa de la Generalitat, a l'antic Palau Siré. Per tant, nosaltres allà tenim una oficina que sempre que els nostres corresponsals de TV3 i Catalunya Ràdio s'han de desplaçar fins a Perpinyà tenen aquella seu per treballar-hi.

Des de Catalunya Ràdio, es desplacen, quan cal donar cobertura a fets informatius, gairebé tots els periodistes de la delegació de Girona. Principalment, ho fa Albert Requena, però per temes culturals ho fa Maria Rovira o els de política, fins fa ara uns mesos, la Sara Riera.

S'han cobert molts temes darrerament. I alguns dels temes... –vostè ha fet referència a un que va ser el passat cap de setmana–, i alguns temes que hi ha previst que farem en els propers dies són: una exposició immersiva de Dalí que hi ha a Les Baux-de-Provence, que també el cobrirem; un reportatge a les Coves de Font-rabiosa, de Font-romeu, o a les eleccions municipals hi aniran ara al març, en primera volta, els dies 14 i 15 i, en la segona volta, el cap de setmana del 21 i 22.

La decisió de no disposar d'una delegació en el territori no va ser una renúncia informativa, com intentava dir-li, sinó una necessitat d'adaptar els serveis i les persones a la realitat dels recursos disponibles de la corporació.

Hi ha un tema que sí que jo..., en aquesta comissió, si no ho recordo malament, el 2017 vaig parlar de la càmera paisatgística, de la *beauty cam* que teníem enfocant el Castellet de Perpinyà, que per raons derivades de la gestió de l'immoble on la teníem col·locada ens vam quedar sense aquella *beauty*. Sàpiguen que estem treballant perquè als propers mes i mig, dos mesos ja puguem tenir una altra vegada aquella *beauty* situada a Perpinyà, en un altre edifici.

El president

Gràcies.

Pregunta a la presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals sobre els resultats dels serveis d'avaluació de programes de TV3 que presta l'empresa GFK

322-00176/12

Passem a la següent pregunta, dirigida a la presidenta en funcions, sobre els resultats dels serveis d'avaluació de programes de TV3 que presta l'empresa GFK. I la formula el diputat Martín Barra, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Té la paraula.

Martín Eusebio Barra López

Gracias, presidente. Señora Llorach, volvemos al afer GFK. Hace tiempo, les pedí el listado de preguntas y respuestas, y me lo negaron por –cito textual– «el cuestionario utilizado es propiedad de GFK Emer Ad Hoc Reseach SL y, por tanto, se reserva el derecho a no hacerlo público, con el fin último de salvaguardar sus intereses comerciales e industriales». Curioso. Les pagamos por ello y se lo quedan en propiedad. Y para salvaguardar sus intereses, me lo niegan a mí, y se lo enseñan todos los días a todos los que lo contestan. Curioso.

A otra pregunta sobre el *ranking* de calidad ese del que tanto presumen –somos la televisión de más calidad, según GFK–, me contestaron: «Para el *ranking* de calidad, se analizan las valoraciones correspondientes a cada programa, recogidas en una escala de uno a diez, y para la cadena, se calcula la media de esos programas.» Pero la realidad es que cuando el panelista informa los programas que vio el día anterior, sale esta pregunta que dice: «En la siguiente lista, figuran todos los programas que viste ayer durante al menos cinco minutos. Por favor, valóralos de uno a diez, siendo diez la mejor puntuación.» Es decir, una pregunta absolutamente inespecífica, que el entrevistado responde si vio el programa al menos cinco minutos, y

con eso, calculan ustedes la calidad global. Bueno, ¿pero, entonces, para qué hacen esta otra pregunta? ¿Para qué, la tercera pregunta?, que pregunta específicamente: «¿Fue un programa de calidad?» Con tres posibles respuestas: «mucho», «poco» o «nada». Con esta respuesta cualitativa específica, ustedes pueden cocinar a su gusto el resultado de la primera.

Ahora entiendo por qué me negaron el cuestionario y muchas más cosas que me han negado. En fin, más motivos para seguir preguntando. Pero, de momento, ¿cuándo van a dejar de mentir sobre el panel *online* y sus resultados?

El president

Gràcies. Senyora Llorach, té la paraula.

La presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals

Gràcies, senyor president. Senyor diputat, no hem de deixar de mentir, perquè no hem mentit mai. Si aquesta és la seva pregunta, doncs, la resposta ja la té.

El president

Senyor Martín Barra, té la paraula.

Martín Eusebio Barra López

Solo manipulan los gráficos para que las escalas estén adulteradas a su favor; dicen que lo calculan con esta pregunta inespecífica y resulta que hacen otra sobre la calidad. ¿Para qué la hacen? ¿Eso lo sabría contestarme?

Hay otras preguntas curiosas, fíjese, es que este cuestionario es, además, divertido. Pregunta, en *Els matins*, del *migdia*, pregunta: «¿Qué le pareció el presentador, si lo había?» O en el magazine de la tarde, pregunta: «¿Qué le pareció el tema tratado hoy?», como si solo trataran uno.

Mire, señora Llorach, hay una respuesta que ustedes utilizan de forma –uy, ya no me queda tiempo–, que ustedes utilizan de una forma..., siempre que les criticamos a ustedes, dicen que estamos criticando a los profesionales de TV3. No, los que critican, los que menosprecian a los profesionales de TV3 son ustedes...

El president

Senyor Martín Barra...

Martín Eusebio Barra López

...que para hablar de su calidad, recurren a estas trampas. Por cierto, carísimas. Gracias.

El president

Senyora Llorach, té la paraula.

La presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals

Gràcies, senyor president. Senyor diputat, cap, cap ni una, de trampa. I em sap greu que vostè posi en dubte no només la professionalitat dels treballadors i treballadores de la corporació, sinó també la professionalitat d'una empresa com és GFK, que la utilitzen les televisions a nivell europeu i que fan servir aquests panells de qualitat per avaluar, amb criteris qualitius, tots els productes de les televisions europees. Per tant...

Senyor Barra..., senyor diputat, tinc sobra la taula no sé si vuit, deu, dotze preguntes més sobre aquest tema; li hem entregat la metodologia, les persones que formen part del panel d'espectadors, com s'escullen aquestes persones. Li hem passat per anys, per mesos, per dies. Té tota la informació i tot i així vostè diu que mentim. Doncs no, senyor diputat, no mentim. I aquesta empresa que fa les anàlisis qualitatives és una empresa solvent i de qualitat.

Martín Eusebio Barra López

¿Podría ser por contradicciones unos segundos, señor presidente?

El president

Trenta segons.

Martín Eusebio Barra López

Es que ustedes me contestaron a mí por escrito que los análisis se los hacen ustedes mismos. Es que lo contestaron por escrito. Dejen de decir que los hace GFK. Gracias.

El president

Gràcies.

Pregunta a la presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais sobre els indicis de participació de la corporació en delictes de corrupció i de finançament il·legal de partits polítics

322-00177/12

Passem a la següent pregunta, dirigida a la presidenta en funcions, sobre els indicis de participació de la corporació en delictes de corrupció i de finançament il·legal de partits polítics. I la formula la diputada Blanca Navarro, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Té la paraula.

Blanca Victoria Navarro Pacheco

Gracias, presidente. Hace unas semanas, nos actualizaban la noticia de que Hacienda y tres juzgados distintos estaban investigando Triacom, la productora del exgerente de TV3, por corrupción y participación en la financiación ilegal de Convergència. Según el informe de la Agencia Tributaria, Triacom recibía dinero público de TV3 para producir programas, pero parece ser que, además, emitía facturas falsas por servicios no prestados para pagar actos de Convergència, por indicación de Germà Gordó, que habían hecho otras personas, y pagos a las esposas de Oriol Pujol i de David Madí, por asesoramientos, digamos, poco claros.

Se da la circunstancia de que Oriol Carbó fue gerente de TV3 hasta el año 2000 y fue dejar el cargo y montarse una productora, Triacom, para trabajar para TV3, que le ha facturado solamente desde 2005 hasta 2016 29 millones de euros, de euros de dinero público de todos los catalanes.

Señora Llorach, usted lleva siendo consejera de la *corporació* desde el año 2000. Y lleva siendo presidenta en funciones desde 2016. Aunque la imputación de Carbó ha sido de julio del 19, las primeras noticias que ya vinculaban Triacom con el caso *3 per cent*, con el caso Palau y con el caso ITV son de 2015. Y ya en aquel momento, venían a decir que, aunque Triacom cobraba dinero público a TV3 para producir programas, parte de ese dinero iba para las mordidas del *3 per cent* y para la financiación ilegal de Convergència.

Señora Llorach, como máxima responsable y órgano de control, a la luz de que hay personas investigadas y acusadas de corrupción y de financiar ilegalmente Convergència a través de TV3, ¿qué ha hecho usted para determinar los posibles responsables? Y, sobre todo, ¿qué ha hecho desde que se tienen estas noticias para asegurarse de que ni un solo euro de dinero público que se ha puesto en sus manos ha ido no para hacer radio y televisión, sino para otros menesteres?

Gracias.

El president

Gràcies. Senyora Llorach, té la paraula.

La presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals

Gràcies, senyor president. Senyora diputada, escolti'm, en anteriors compareixences ja hem parlat a bastament d'aquest tema. I vostès, tal com plantegen la pregunta..., diu: «indicis de participació de la "corpo" en delictes de corrupció». No, miri, la corporació no ha participat en cap delictes de corrupció. Perquè vostès parlen d'indicis de participació i no tenen en compte una cosa que es diu presumpció d'innocència. Vostès ja els han jutjat i ja consideren que han fet el que han fet. Jo estic esperant que el jutjat digui què ha passat, i tot allò que ens ha requerit el jutjat els hi hem facilitat.

I, a més, sàpiga, senyora diputada, que el consell de govern de la corporació, amb data desembre del 17, va impulsar un model de *compliance*, que precisament és l'instrument de prevenció que inclou mesures de vigilància i control per prevenir qualsevol risc de comissió de delictes.

Vostès donen per fet que aquests delictes s'han produït. Nosaltres esperem que la justícia sigui la que digui si s'han produït o no s'han produït aquests delictes.

El president

Senyora Navarro, té la paraula.

Blanca Victoria Navarro Pacheco

Gracias. No me ha contestado. Y en todo momento, yo he respetado la presunción de inocencia con todas mis preguntas. Solamente le he preguntado: ¿quién sabía esto?, ¿se ha hecho alguna auditoría?, ¿qué ha hecho usted para recuperar el dinero?, que es que se ha confiado a usted, se le ha confiado..., para hacer televisión. Y desde el 2015, se sospecha que puede haberse utilizado para otra cosa. ¿Han hecho alguna auditoría? Le estoy preguntando, que qué han hecho ante los indicios, que son indicios, qué es lo que ha hecho. ¿Se han suspendido los contratos a Triacom? ¿Qué es lo que han hecho?

El president

Gràcies. Senyora Llorach, té la paraula.

La presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals

Gràcies, senyor president. Senyora diputada, s'audita absolutament tota la corporació; ho dono per fet. Les auditories estan fetes. Però sàpiga, senyora diputada, que nosaltres no estem acusats de res. Ni la corporació ni TV3 estan acusades absolutament de res. I sí, no només s'audita Triacom, sinó que s'auditen totes les empreses audiovisuals que treballen amb la corporació. I no hem de recuperar cap diner, perquè no està demostrat que hi hagi cap delictes, senyora diputada.

El president

Passem a les...

La presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals

Perdona, em deixes...? (*Pausa.*) En aquests moments, la corporació no té cap contracte amb Triacom.

El president

Passem a la següent pregunta...

Pregunta a la presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais sobre la Setmana de les Dones als mitjans de la corporació

322-00178/12

...dirigida a la presidenta en funcions, sobre la Setmana de les Dones. I la formula el diputat Ferran Mascarell, del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya. Té la paraula.

Ferran Mascarell i Canalda

Sí; moltes gràcies, president. Senyora presidenta, bé, crec que vostès i els professionals de les emissores de la corporació ens han obsequiat amb una programació especial: *Som dones*. Durant tota la setmana, el rostre de dona ha adquirit un especial protagonisme i ens ha permès saber o, si vostè vol, constatar una cosa que tots sabem, però que encara sovint, i malauradament, ens hem de repetir: que es pot fer una programació a través del rostre de dones, amb la mateixa qualitat, intel·ligència, amb el mateix humor, amb la mateixa ironia, si m'ho permet, i sobretot, doncs, amb el mateix grau de força que una programació feta, com era tradicional, més aviat a través de la cara dels homes. Per tant, des d'aquest punt de vista, els hem de felicitar. Vostès han reforçat un objectiu, que ens van assenyalant, ens han anat assenyalant en diferents ocasions, amb la idea de reforçar la informació des d'una perspectiva de gènere. *Som dones* ha sigut, doncs, i els ho agraïm, una bona iniciativa que volem remarcar; posar l'accent en el que està essent i serà una de les principals forces transformadores del segle que estem vivint, la dona i el feminisme, és una bona notícia per a tots. Els animem, doncs, a continuar.

Compartim la idea de que cal posar els mitjans de comunicació a favor d'aquesta lluita permanent contra l'autoritarisme, contra la injustícia normalitzada, contra la riquesa monopolitzada pels homes en contra de moltes dones, o contra la generalització del malestar i la corrosió que molt del masclisme imperant estén en la nostra societat. Això, en termes pràctics, vol dir que la lluita contra el masclisme i la violència domèstica és una lluita que s'ha de fer des de tot arreu. En aquesta lluita ens cal i ens falta encara molt de camí per recórrer; vostè ho sap. I tenim la convicció que la igualtat de gènere, la llibertat de gènere, la prosperitat de gènere i el benestar de gènere són avui els reptes transversals bàsics que ens han de permetre fer del segle XXI el segle de les dones.

Davant de tots aquests reptes, li faig una pregunta molt concreta. En primer lloc, voldria conèixer quina valoració fa vostè d'aquesta setmana, d'aquest *Som dones*. Seria bo conèixer quina rebuda ha tingut per part de l'audiència, quins aspectes són millorables i, d'alguna manera, si hi han qüestions que vostè creu que es poden millorar. I en segon lloc, voldria saber si vostè creu que algunes de les bones pràctiques materialitzades podran tenir continuïtat en la programació ordinària de les emissions de la corporació. Certament, les dones poden omplir sempre la programació de les nostres emissores.

Gràcies.

El president

Gràcies, senyor Mascarell. Senyora Llorach, té la paraula.

La presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais

Gràcies, senyor president. Senyor diputat, doncs, la valoració, tot i que encara hi estem, la setmana encara no ha acabat, molt positiva. Realment estic molt satisfeta, i els directors dels mitjans també, de la campanya que sota el lema *Som dones* hem omplert la graella de ràdio, televisió i de mitjans digitals aquesta setmana que va encara fins al 8 de març, que és aquest dissabte.

Segur que ens cal millorar. Jo crec que en l'anterior compareixença que vaig fer parlàvem de la quantitat d'homes, dones, que estan a les tertúlies, i sempre hi han més homes que dones. I, per tant, aquí els dos directors dels mitjans hi estan posant mitjans per corregir-ho. Per tant, sí que hem de fer coses millor, però els mitjans públics estan al servei de la societat, i aquesta setmana hem volgut que això encara es veiés més.

El director de la ràdio abans ha explicat tota la programació que des de la ràdio s'està fent en aquest marc. I a mi m'agradaria ressaltar una mica la que també es farà des de la televisió. Heu estat veient tota la setmana, diàriament, reportatges en el *TN* sobre les dones d'aquí i d'arreu del món. El programa *Sense ficció* centrarà tots els documentals d'aquest mes de març –el del dia 3 ja va ser-ho–, el del 10 i el del 31, a temes vinculats a les dones. El 5 i el 12 de març, *Quatre gats* –en vam veure un ahir– centra els continguts en la dona, per una banda, amb el futbol femení, però, per l'altra, en un àmbit també important, que són les dones polítiques, amb dones de primera línia, a través de les quals es parlarà de les condicions amb què es troben per accedir a càrrecs de responsabilitat pública. El veterà *30 minuts* –també el 8 de març– estrenarà *Mama Congo. Dones al cor de l'Àfrica*, i és la mirada de deu activistes i de les veus d'una vintena de dones per descobrir la lluita, la lluita feminista que es viu des del país.

Super3, importantíssim: tots aquests temes també els hem d'acostar als nens i nenes. I, per tant, a l'espai *InfoK*, editat i presentat per Laia Cervera, va preparar una edició especial dedicada a les dones per al dijous dia 5, en el seu horari habitual –el varen fer ahir, però que el diumenge 8 de març es tornarà a veure tant al canal Super3, com a TV3.

I en aquesta edició especial, grups de nens i nenes entrevisten cinc grans dones que els poden servir d'inspiració. I, per tant, els nens i nenes també tindran models femenines a les quals seguir, com són Samantha Cristoforetti, que és l'única astronauta europea; Alèxia Putellas, jugadora de primer equip del Barça, que coneixem; l'escriptora afganesa Nadia Ghulam, que durant deu anys es va fer passar per nen per evitar les prohibicions dels talibans, i Lyona, il·lustradora, dissenyadora, fotògrafa i directora de videoclips.

Vostè em demanava si aquestes accions tindran continuïtat. Penso que tant el director de la tele com el director de la ràdio...

El president

Senyora Llorach...

La presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais

...tenen el compromís que aquestes accions tinguin continuïtat al llarg del temps.

El president

Gràcies.

Pregunta a la presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais sobre les oportunitats per als mitjans de comunicació públics de la transposició de la directiva audiovisual de la Unió Europea

322-00179/12

Passem a la següent pregunta, dirigida a la presidenta en funcions, sobre les oportunitats per als mitjans de comunicació públics de la transposició de la directiva audiovisual de la Unió Europea. I la formula el diputat Josep Riera, del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya. Té la paraula.

Josep Riera i Font

Gràcies, president. Senyora Llorach, després de l'aprovació de la llei pel que fa als aspectes de governança, que hem fet durant aquesta legislatura, l'altra part importantíssima de feina que ens queda, pel que fa a legislació audiovisual, és actualitzar-la i actualitzar-la bàsicament fent la transposició de la nova directiva de la Unió Europea pel que fa l'audiovisual.

En aquest sentit, aquesta setmana mateix hi va haver una interessant jornada... –no, la setmana passada, fa just una setmana–, una jornada organitzada pel Consell de l'Audiovisual i la Universitat Pompeu Fabra concretament sobre això, sobre la transposició de la directiva europea a la legislació catalana. Vaig tenir la sort de poder-hi ser –no participar-hi, vostè sí que hi va participar– i va ser molt interessant, perquè es van marcar una mica les principals línies que ha de marcar aquesta nova legislació, sobretot per qüestions com la llengua catalana, que la llengua catalana..., que es fomenti la presència dels continguts audiovisuals fets a Catalunya i en llengua catalana en els catàlegs de les plataformes de vídeo sota demanda, que és la gran irrupció dels últims temps en el món audiovisual.

També que aquestes empreses ajudin a contribuir fins i tot finançament a la producció catalana i en català. Qüestions com que tota la feina que ja s'ha fet de producció en català i de doblatges en català, també aquestes plataformes audiovisuals la incorporin ja de manera sistemàtica. I aspectes no menys importants com la protecció dels menors pel que fa als continguts perjudicials, o la defensa de la ciutadania, en general, davant els continguts que inciten a l'odi i a la violència. I un últim aspecte que també em va semblar molt important, la importància de l'educació en comunicació audiovisual, i que els prestadors de serveis audiovisuals, públics o privats, doncs, contribueixin a aquesta educació.

La pregunta és: més enllà de totes aquestes qüestions, quines oportunitats pot tenir la corporació, els mitjans de la corporació en la transposició de la directiva europea a la legislació catalana?

El president

Gràcies. Senyora Llorach, té la paraula.

La presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals

Gràcies, senyor president. Senyor diputat, sí, com vostè deia, fa tot just una setmana, divendres passat, parlàvem i discutíem entre diversos actors la jornada que va organitzar el Consell de l'Audiovisual sobre la importància de transposar aquesta directiva. Jo en la meua intervenció deia que tan important és transposar-la al més aviat possible –em sembla que el pla s'acaba al setembre–, però tan o més important que fer-ho és fer-ho bé i que en puguem gaudir.

Jo apuntava quatre grans qüestions que es deriven de la nova directiva que, al parer de la corporació, caldria que vostès, quan facin aquesta transposició, on vagi a la Llei de comunicació audiovisual, doncs, tinguessin a bé incorporar. En primer lloc, s'hauria de garantir un equilibri raonable entre el sector públic i el sector audiovisual privat i els nous actors globals, incloses les plataformes d'intercanvi de vídeo, de les quals vostè parlava. Són empreses molt diferents, les unes de les altres, però ens adrecem als mateixos públics, amb serveis semblants en molts casos –ficció, entreteniment–, per això, caldria equiparar algunes obligacions que el servei audiovisual, públic o privat, ha considerat fins ara essencial pel que fa, per exemple, als drets de l'audiència. Les obligacions o la cura en matèria de protecció de menors, que vostè apuntava, o les mateixes restriccions pel que fa a la publicitat, amb les mateixes normes pel que fa a la prevenció de la violència, o..., serien potser els punts de més rellevància, la protecció de menors i tot el tema de prevenció de violència.

Un segon apartat seria que per competir en igualtat de condicions, com a mínim, amb la mínima desigualtat que fos possible, seria lògic plantejar que tinguem

obligacions semblants a l'hora d'oferir continguts de producció europea. I aquí, la directiva ha marcat una línia que és que tinguin un mínim del 30 per cent del catàleg amb producció europea. Aquí jo demanaria, a més a més, que inverteixin un percentatge de la facturació en la creació de continguts en aquell país on es generen els ingressos. I, per tant, si els ingressos es generessin a Catalunya, això fos inversió per a producció aquí a Catalunya.

En tercer lloc, seríem partidaris d'una regulació realista, que no renunciés a corregir els desequilibris del mercat. Per això, seríem partidaris de crear un fòrum de coordinació entre les diferents autoritats reguladores perquè es possessin d'acord en principis bàsics i evitin diferències entre països.

El president

Senyora Llorach, se li ha acabat el temps.

La presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais

Se m'ha acabat el temps. Doncs m'ha quedat alguna cosa per explicar-li. Gràcies, senyor president.

El president

Gràcies.

Pregunta a la presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais sobre el pla de renovació de la plantilla de la corporació

322-00180/12

Passem a la següent pregunta, dirigida a la presidenta en funcions, sobre el Pla de renovació de la plantilla de la corporació. I la formula la diputada Marta Ribas, del Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem. Té la paraula.

Marta Ribas Frías

Gràcies, president. Tenen vostès un problema..., bé, en tenen uns quants, però avui els vull fer referència a un que ja fa anys que saben que tenen i que sembla que han començat a abordar, que és la necessitat de fer una renovació, un pla de renovació de la plantilla. D'aquí al 2023 hi haurà gairebé dos-centes persones a la corporació amb edat de jubilació. I això, a més, és progressiu i va incrementant-se any a any. O es fa ja i bé un pla de renovació d'aquesta plantilla o tenen vostès un problema greu com a empresa.

Sé que hi estan posats, per fi, des de desembre, en negociacions, a fer aquest pla de renovació de la plantilla, però que ara s'està introduint per part de la direcció, per part de la presidència, per part de la corporació les jubilacions obligatòries. Quina voluntat hi ha de negociar respecte a aquest tema, o de fer-ho d'una forma immediata i dura? I sobretot –sobretot–, quines polítiques actives per reposar la plantilla estan plantejant? Perquè si apliquen aquesta jubilació obligatòria –els estic parlant de en tres anys– dos-centes persones hauran de jubilar-se sí o sí. Per tant, l'important és quina, no?, política fan per reposar aquesta plantilla, també amb noves generacions.

El president

Senyora Llorach, té la paraula.

La presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais

Gràcies, senyor president. Senyora diputada, des de fa..., ja n'he parlat alguna altra vegada en aquesta comissió, però des de fa un temps, estem treballant en aquesta necessitat que vostè apunta d'estructurar la necessària renovació de la plantilla. I hi estic totalment d'acord, hi estem totalment d'acord, el consell de govern i el comi-

tè de direcció. I, per tant, hi estem treballant amb els comitès d'empresa. Precisament, aquesta és una de les qüestions claus que hi ha en el document de treball del contracte programa, està plantejat en el contracte programa. Un document que, com vostè sap, els ho vaig dir fa quinze dies quan vaig venir aquí, ja està a disposició dels comitès d'empresa perquè hi puguin fer les seves aportacions, del Consell Assessor de Continguts, i així mateix, també l'hem enviat als dos consells professionals, al d'informatius i al Consell Professional de Programes.

Jo crec que tenim molt avançada una negociació amb els comitès d'empresa sobre el pla de jubilacions. Un pla que incorpora una mesura rellevant per assolir aquest objectiu de renovació que vostè deia, que són les jubilacions parcials anticipades amb contracte de relleu. Per tant, aquí ja tenim..., no està tancada la negociació, jo tinc el document aquí sobre la taula que estan negociant des de Recursos Humans amb el comitè d'empresa. Aquest acord, com li dic, esperem que es tanqui ben aviat, representaria un pas endavant en aquesta línia que vostè apuntava de la necessària renovació de la plantilla de la corporació. I és per això que ho hem volgut incorporar en el document del contracte programa, perquè allà hi ha la previsió a quatre anys i, per tant, és molt important que hi sigui.

Vostè em parlava també de la jubilació forçosa. La jubilació forçosa per motiu d'edat ja formava part del conveni col·lectiu, i es va acordar la seva recuperació de manera automàtica quan la normativa ho permetés. No obstant, estem convençuts que, més enllà d'aquesta possibilitat legal –que era i és un procés que cal treballar-hi–, cal acordar-ho conjuntament entre empresa i comitès, i els representants dels treballadors. I això és el que s'està fent en aquesta reunió. Per això li dic que la negociació està avançada, però no està tancada. I a més, plantejar-ho en un pacte global sobre pla de jubilacions de la corporació, cal que s'inclouin des d'una perspectiva integral les dues situacions, tant les jubilacions parcials anticipades amb contracte de relleu com la jubilació per compliment de l'edat legal de jubilació, però sobretot amb el requisit de tenir el dret del cent per cent de la pensió ordinària de jubilació en la seva modalitat contributiva, si no, no, evidentment.

El president

Gràcies. Senyora Ribas, té la paraula.

Marta Ribas Frías

Doncs l'insto que sí, que continuïn negociant i que pactin amb els comitès, evidentment. I que, sobretot, evitem un efecte ERO. El que no ens podem permetre és jubilacions sense substitució, però alhora tampoc pèrdua de coneixement i d'experiència, que pot comportar que les substitucions siguin per persones que, evidentment, necessitaran un procés i un temps per aprendre aquella feina d'aquell lloc de treball i dins de l'empresa. I, per tant, el contracte relleu és, probablement, l'eina més útil per poder fer aquest traspàs de coneixements i no perdre-hi com a empresa en aquest necessari relleu, renovació de les plantilles.

Pel que sé, en el contracte programa ho inclouen, però ho inclouen no desenvolupat. Per tant, entenc que la negociació també servirà per a això.

I permetin-me una última consideració: evidentment, me'n felicito, que estiguin ara..., no?, intentant ja tancar aquest pla de renovació, però una vegada més és la sensació..., perquè fa anys que això feia falta, és la sensació que els temes no s'aborden quan toca, sinó que estan governant apagant focs; abordant-los quan ja no hi ha més remei.

El president

Gràcies.

Pregunta a la presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais sobre els sistemes i protocols de filtratge dels missatges de les xarxes socials que se sobreimpressionen a la pantalla

322-00183/12

Passem a la següent pregunta, dirigida a la presidenta en funcions, sobre els sistemes i protocols de filtratge dels missatges. I la formula la diputada Beatriz Silva, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula.

Beatriz Silva Gallardo

Buenos días, señora Llorach. Primero que nada, bueno..., quería brevemente dar mi apoyo a las compañeras del comité de empresa que están solicitando un plan de igualdad, algo a lo que se referirá la compañera de la CUP, Natàlia Sànchez.

En diciembre pasado, le pregunté, señora Llorach, sobre los criterios de selección de tuits que se sobreimprimen en pantalla en algunos programas de TV3, porque incluyen insultos y comentarios que acusan a colectivos o a personas concretas, utilizando adjetivos como «sicarios», «traidores», «asesino», «escoria» y que, en muchos casos, incluyen también groserías impropias de una televisión pública. Se lo pregunté porque el CAC emitió en diciembre de 2016 un acuerdo en que requería a la corporación revisar a fondo los protocolos de filtraje y le pedía que comunicara las medidas que había adoptado. Ahora el CAC me ha enviado el documento que usted le envió en 2016 y constato que usted se comprometió, entre muchas otras cosas, a que no se emitirían tuits ofensivos o despectivos que incluyeran ataques directos u opiniones agresivas, pero también a que no harían difusión de mensajes de cuentas anónimas o no autenticadas.

Quiero preguntarle por qué no se está cumpliendo ninguna de estas cuestiones a las que usted se comprometió en 2016. Y también, porque en el documento que usted le envió al CAC argumenta que la emisión de estos mensajes se justifica porque enriquecen el discurso televisivo. Pero es difícil entender que el insulto gratuito cumpla esta función.

El president

Gràcies. Senyora Llorach, té la paraula.

La presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais

Gràcies, senyor president. Senyora diputada, a mi m'agradaria que em digués a quins espais de la corporació fem això, perquè en aquests moments..., el 2016..., vostè em parla d'un tema del CAC de 2016 que sí que li vam contestar. I nosaltres..., els responsables editorials de cada espai garanteixen la moderació en la publicació per assegurar una participació que tingui en compte que sigui representativa dels diferents punts de vista, que no atempti contra els principis editorials, que quedi clar que el que es mostra en pantalla és l'opinió de l'audiència, no la nostra, que no contingui insults o llenguatge discriminatori, ofensiu, que no promogui activitats il·legals i que no contingui publicitat o propaganda de qualsevol tipus. Aquests són els criteris generals que emprem i els responsables editorials de cada un dels programes ho moderen.

En aquests moments, només hi ha –si jo no m'equivoco, i, si no, el director de la tele em corregirà– el programa *Més 324* que tingui en directe piulades. Em sembla que no n'hi ha cap altre. De manera esporàdica, alguna vegada *Els matins*, i em sembla que el programa *Tot es mou* en passava, ja fa mesos que no en passa. I algun programa esportiu alguna vegada en passa.

Per tant, senyora diputada, els criteris de la selecció de piulades són els que li he dit, són els que em vaig comprometre amb el CAC. I m'agradaria que em digués

exactament en quina piulada potser no hem tingut en compte algun d'aquests aspectes, de cara a que el director pugui actuar, si ha estat així.

Beatriz Silva Gallardo

Señora Llorach, en diciembre pasado vine...

El president

Senyora Silva, té la paraula.

Beatriz Silva Gallardo

Ah, perdón... Sí; señora Llorach, en diciembre pasado le di varios ejemplos. Y sí, efectivamente, es en el programa 324 en el que yo he visto estos tuits. En la última comisión, yo le pregunté qué medidas adoptaría ante la resolución que había adoptado este Parlament en relación con el tratamiento informativo que está dando TV3 a la figura del señor Jordi Pujol. Esta resolución fue aprobada sin que hubiera ningún voto en contra de ninguno de los diputados o diputadas que forman parte de este Parlament. Pero, a pesar de esto, usted dijo que no se sentía vinculada por esta resolución, porque solo el CAC puede ejercer la labor de control sobre nuestros medios públicos de comunicación.

Pero, es que lo que yo constato es que usted tampoco hace caso a los requerimientos del CAC, porque sigo viendo estos tuits desde 2016 hasta ahora. Me gustaría que me dijera, realmente, quién controla TV3. Porque, si no es la Corporación Catalana de Medios Audiovisuales, no es usted, porque esto sigue pasando; tampoco el CAC, porque no se hace caso de los acuerdos del CAC, ¿quién está garantizando que se cumpla el libro de estilo y la misión de servicio público? Porque emitir insultos gratuitos en pantalla no corresponde a ninguna misión de servicio público.

Estos mensajes insultantes están dirigidos últimamente, principalmente, hacia Esquerra Republicana. Porque lo que yo creo es que las personas que se han asignado para hacer el filtraje han decidido utilizar este mecanismo para hacer campaña por otro espacio político. ¿A usted le parece que esto es propio de una televisión pública y de calidad?

El president

Gràcies. Senyora Llorach, té la paraula.

La presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals

Senyora diputada, a mi el que m'agradaria és que em passés el llistat d'aquestes piulades, el dia que van aparèixer i en quin programa. Perquè no me n'ha posat cap ni un, d'exemple. Jo ja li he explicat quins són els mecanismes que tenim instal·lats a Televisió de Catalunya per controlar les piulades. I, per tant, això que vostè em diu no hauria de passar. Per tant, si hi ha una piulada concreta que ha insultat, ha fet servir llenguatge ofensiu, sexista, racista, violent o xenòfob, si us plau, faci'm arribar la piulada, a mi o al director del mitjà, i hi intervindrem.

En tot cas, no digui que no complim amb els mandats del CAC, perquè sí que complim els mandats del CAC. I en principi –i en principi–, no hi hauria d'haver cap piulada sota els esquemes que vostè està dient.

I en tot cas, el compliment del llibre d'estil són els directores dels mitjans que vetllen per aquest compliment, i estic segura que ho fan.

El president

Gràcies.

Pregunta a la presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals sobre l'aprovació i posada en marxa dels plans d'igualtat a la corporació

322-00184/12

Passem a la següent pregunta, dirigida a la presidenta en funcions, sobre l'aprovació i posada en marxa dels plans d'igualtat de la corporació. I la formula la diputada Natàlia Sánchez, del Subgrup Parlamentari de la CUP - Crida Constituent. Té la paraula.

Natàlia Sánchez Dipp

Hola, bon dia, presidenta i diputats, diputades, i membres del comitè d'empresa. Sap millor que jo que el març del 2019 es va presentar la diagnosi d'igualtat, des d'una perspectiva de gènere, de TV3, dels mitjans públics, i que, a dia d'avui, encara no tenim un pla d'accions, un pla d'igualtat que respongui a aquella anàlisi. Per tant, li volem preguntar: quin és el seu parer sobre el desplegament del pla d'igualtat? Quin pressupost hi ha designat per al pla d'accions? I quines són les prioritats, des del seu punt de vista?

El president

Gràcies. Senyora Llorach, té la paraula.

La presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals

Gràcies, senyor president. Senyora diputada, sí, com vostè diu, jo he expressat el meu compromís en diferents compareixences aquí i el compromís del consell de govern i de l'equip directiu de la corporació per a l'elaboració d'aquest pla d'igualtat. Miri, em satisfà ensenyar-li el document, encara que només l'hi puc ensenyar, perquè encara no està aprovat. Aquí tenim representants dels treballadors, hi estem treballant, el document hi és, existeix. En aquests moments no està aprovat, a dia d'avui, perquè els representants dels treballadors han demanat consulta als seus assessors legals. Avui mateix, només abans d'entrar, m'han entregat un llistat de temes –que no he pogut analitzar, perquè me l'han entregat a la porta– que sé que van entregar ahir a la tarda a la comissió que està elaborant el pla per la igualtat.

Sé que tenen convocada reunió per al dilluns que ve al migdia, si no m'equivoco. I no dubti, senyora diputada, que des del consell de govern hi posarem tots els esforços, no només perquè existeixi aquest pla, perquè crec que com a empresa pública és imprescindible que el tinguem... I el meu compromís hi és, i el compromís del consell de govern també. I no dubti, també, que hi haurà dotació pressupostària, perquè no es pot fer un pla sense diners. I, per tant, les accions que en aquests moments..., si no m'equivoco ronden una setantena, totes elles..., algunes tenen cost econòmic, d'altres no; doncs aquelles que tinguin cost econòmic, serà l'empresa qui destinarà els diners per executar-les, com no pot ser d'altra manera.

Per tant, és una prioritat que existeixi aquest pla. Hi ha d'haver formació per als directius; així..., és una de les coses que m'han demanat en veu alta abans d'entrar a la sala les persones del comitè d'empresa. El dilluns tenen aquesta reunió, jo el que els demano és que posin tots aquests temes sobre la taula, igual que me'ls han donat a mi tan punt he entrat, perquè estic segura que arribarem a un acord i que podrem signar ben aviat aquest acord de pla per la igualtat per a la corporació, per als mitjans de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals.

El president

Gràcies. Senyora Sánchez, té la paraula.

Natàlia Sànchez Dipp

Bé; presidenta, el que em ve a dir és que si el pla d'igualtat no està signat i no està aprovat és per culpa de les treballadores? (*Veus de fons.*) D'acord, llavors si ja em contesta que és que no..., és el que jo interpreto de les seves paraules.

Com vostè sap millor que jo, les propostes i les prioritats que les treballadores han posat sobre la taula per donar resposta a aquest pla d'acció i per aprovar aquest pla d'acció no estan des d'aquest matí sobre la taula. Per tant, sí que pregaria una mica més de rigor en aquest sentit i respecte cap a la feina que es fa des del comitè d'empresa, perquè jo mateixa, com a diputada, les conec des de fa mesos.

I llavors, és molt poc versemblant que vostè em digui que avui les coneix, que els demani que avui, que a les properes reunions les posin..., perquè sap perfectament que hi ha totes aquestes propostes sobre la taula. I algunes d'aquestes qüestions, vinculades a l'ordenació del temps del treball i la conciliació familiar, vinculades a la prevenció de l'assetjament sexual per raó de gènere, la prevenció de riscos laborals i salut laboral i la política salarial –que, per cert, la diagnosi, fa ferredat llegir-la pel que fa a les diferències salarials i les esclatxes que hi han, des d'una perspectiva de gènere– són qüestions que estan sobre la taula des de fa molt de temps.

I que, per tant, no és una qüestió que les treballadores no hagin fet la seva feina i que hagin de portar les seves reivindicacions sobre la taula de reunió. Perquè, a més a més, també hi ha hagut tot un històric d'anul·lació de reunions, d'anul·lacions de formacions i de desencontre. Això és evident. Per tant, nosaltres la instem, com a màxima responsable de les polítiques de la corporació, com a màxima responsable que aquest pla es tiri endavant, que es trobi una via de consens en què es puguin posar d'acord totes les parts i es prioritzin la necessitat d'un pla d'igualtat als mitjans públics. Perquè poden fer totes les setmanes de la dona a TV3 i a Catalunya Ràdio, però mentre les seves treballadores estiguin discriminades, des d'una perspectiva de gènere, no hi haurà programa de dones, sigui on sigui, que valgui la pena. Simplement és això. (*Alguns aplaudiments.*)

I acabo...

El president

Pregaria, si us plau...

Natàlia Sànchez Dipp

Acabo. Insisteixo en la qüestió pressupostària, en la qüestió de la formació, en la qüestió de no tenir un pla per tenir un paper que sigui paper mullat, simple burocràcia, sinó que sigui un pla que valgui la pena executar i que valgui la pena implementar. Estic convençuda que la feina d'ambdues parts traurà bons profits, però, si us plau...

El president

Senyora Sànchez...

Natàlia Sànchez Dipp

...cada cosa al seu lloc.

El president

Gràcies. Senyora Llorach, té la paraula.

La presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais

Gràcies, senyor president. Senyora diputada, deixi'm, des d'aquesta tribuna, agrair el sobreesforç que han fet els representants dels treballadors per assistir a les reunions i per poder arribar a aquest document que hi ha sobre la taula. I sí, aquest document va entrar ahir a la tarda, no estic dient res que no sigui veritat, i elles ho poden dir. Aquest document el van lliurar elles ahir a la tarda. Això no vol dir que jo negui l'esforç de la negociació en el pla d'igualtat, que s'està fent des de fa molts

mesos, amb reunions quinzenals, si jo no m'equivoco. I on empresa i treballadores han posat sobre la taula diferents criteris.

Sàpiga que em tindran..., que això no serà paper mullat –no serà paper mullat. El dia que ho aprovi el consell de govern, aquest document s'executarà.

El president

Senyora Llorach...

La presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais

I ja s'ha executat, perquè hi han moltes accions, per exemple, de formació, que ja s'han fet durant tot l'any 19, i que han sigut –jo crec– gairebé quatre-centes persones de 2.400 treballadors...

El president

Senyora Llorach, se li ha acabat el temps.

La presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais

...que han pogut accedir a formació en temes de gènere durant aquest any 19.

El president

Gràcies.

Pregunta al director de Televisió de Catalunya sobre les mesures per a garantir la pluralitat d'opinions als espais de tertúlia i programes d'actualitat política

323-00231/12

Passem a la següent pregunta, dirigida al director de Televisió de Catalunya, sobre les mesures per garantir la pluralitat d'opinions als espais de la tertúlia. I la formula el diputat José Rodríguez, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana. Té la paraula.

José Rodríguez Fernández

Gràcies, president. Sabem que TV3 ha sigut un exemple sempre de pluralisme, igual que Catalunya Ràdio; és un element de la seva excel·lència. Hi ha informes independents de tot tipus que així ho remarquen. I sobretot, en la composició de tertúlies i entrevistes, sempre es troba molt equilibrat entre diverses visions socials i polítiques. Això és una virtut que té el mitjà. En aquest sentit, no deixa de sorprendre que una televisió com TV3 tingui una col·laboradora que fa opinió de forma quotidiana sense que hi hagi els criteris de contrast i contrapesos amb visions alternatives, que semblen més una columna editorial que un espai d'opinió.

Sabem que això també s'està estenent a altres col·laboradors, però no és un format que ens agradi. Quines mesures prenen per garantir la pluralitat als espais de tertúlia i programes d'actualitat?

Gràcies.

El president

Gràcies. Senyor Sanchis, té la paraula.

El director de Televisió de Catalunya

Gràcies, president. Gràcies, senyor diputat, per l'observació. En principi, nosaltres hauríem de dividir i de destriar entre lo que és un analista de l'actualitat i lo que és un contertulista. Són figures diferents, és a dir, com controlem allò que són contertulians? Cada dia ens arriba un informe de tots els contertulians i totes les entrevistes que hi ha l'endemà. I al final, hi ha equips humans que treballen i contrasten i miren exactament d'equilibrar les diferents sensibilitats. Això, aquests informes

també els treballa pel seu compte el CAC, el Consell de l'Audiovisual de Catalunya, encara que aquí s'ha dit que no els fem cas. Però, evidentment, sempre atenem les seues observacions.

I, finalment, hi ha també, en període electoral extraordinari, més zel per part també dels diferents concurrents polítics a unes eleccions, controls, etcètera. Però nosaltres no actuem de cap manera com si el període electoral fora un període extraordinari i ja està, sinó que intentem cada dia fer-ho.

Els analistes són un altre element i segurament és més discutible. Tenim bastants analistes en diferents programes: uns se dediquen a l'actualitat política, altres a l'actualitat social, altres a temes diversos, especialitzats, etcètera. Cinema..., lo que vostè vulga. Evidentment, segurament els més polèmics són els que fan anàlisi política i aquí és on venen les pegues, però, clar... I, de fet, analitzem algunes observacions que ens han arribat en aquest sentit –també internes, dins de la casa–, però al final un analista, en principi, en un format convencional, no té un oponent enfront. No ho has de contrastar enfront, perquè, precisament, la persona, l'analista el que fa és analitzar. Si poses una persona enfront, tens un debat, i aleshores ja és un altre format.

Al que estem disposats és, contínuament, a repassar aquesta llista d'analistes, a veure que també se respecten els criteris, també, de pluralitat, i veure si en algun cas hi ha un excés de representació. No sé si vostè parla d'algú concret, però si em diu algun cas concret, li puc dir exactament quines mesures hem pres.

El president

Senyor Rodríguez, té la paraula.

José Rodríguez Fernández

Entenem el concepte analista d'informació, però el que veiem a vegades és que un analista d'informació requereix un cert rigor a la veracitat, un cert, fins i tot, coneixement tècnic. No dubto –i en aquest cas parlo de Pilar Rahola– de la seua experiència professional, de la seva vàlua com a opinadora, no dubto, també, del paper que representa en la societat catalana i el que representa per molta gent, una opinió que és molt assenyada. Però del que sí dubto és del format en el que ens estem confrontant. Jo crec, humilment, i el meu grup també, que ens sembla que estem confonent, a vegades, analistes d'opinió amb columnes editorials, que generen una confusió entre el que és informació, entre el que és anàlisi i entre el que és opinió.

El president

Gràcies. Senyor Sanchis...

El director de Televisió de Catalunya

Gràcies, senyor president. La frontera entre el que és anàlisi i el que és opinió és molt difusa. De fet, a mi em fa l'efecte que quasi tots els analistes opinen; no en conec que no opinen.

Respecte a l'analista, la col·laboradora Pilar Rahola, cada dia té una columna en un dels diaris que passen per ser dels més prestigiosos de la ciutat, vull dir, que..., efectivament, vol dir que hi ha dos mitjans que li confiem aquestes anàlisis. Bé, com tot en la vida és discutible. En tot cas, la presència que té la senyora Pilar Rahola en Televisió de Catalunya de l'any passat respecte a enguany –com vostè podrà comprovar– també s'ha reduït, perquè no es puga dir, precisament, que hi ha un excés.

El president

Gràcies.

Pregunta al director de Televisió de Catalunya sobre el compliment del principi de pluralitat política i ideològica al programa *Preguntes freqüents*

323-00236/12

Passem a la següent pregunta, dirigida al director de Televisió de Catalunya, sobre el compliment del principi de pluralitat. I la formula la diputada Sonia Sierra, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Té la paraula.

Sonia Sierra Infante

Gràcies, senyor president. I benvinguda a les companyes que han vingut a defensar avui el pla d'igualtat.

Vull recordar que ahir Ciutadans va presentar dues mesures concretes per acabar, d'una banda, amb la bretxa en l'àmbit artístic i molt especialment en l'audiovisual, perquè si bé tenim aquestes diferències abismals en totes les professions, en el cas del món artístic i cultural, i molt especialment del món audiovisual, aquesta bretxa realment té unes dades esfereïdores. I un altre..., també un altre punt per acabar amb els estereotips sexistes a l'art, a la cultura i als mitjans de comunicació.

A banda d'això, que acabem de veure una pregunta sobre la suposada pluralitat de TV3, perquè vostès diuen que sí que és molt plural, però la sensació que tens quan connectes TV3 és que o estan parlant del procés o estan malparlant d'Espanya. Abans deia el senyor Sanchis que parlen..., diuen molt la paraula «Espanya»; normalment, per parlar-ne malament.

Jo he analitzat les entrevistes polítiques, només el relacionat..., perquè hi ha altres aspectes que també surten al programa, però els aspectes polítics del *Preguntes freqüents* del mes de febrer, i aquest és el resultat: 1 de febrer, entrevistes a Jordi Turull i a l'advocat de Joaquim Forn, i la «xapa» setmanal de la Pilar Rahola. 8 de febrer, entrevistes a Antoni Castells, Andreu Mas-Colell, Marta Pascal, i la «xapa» de la senyora Rahola. El 15 de febrer, entrevistes a Xavier Sala-i-Martin, un periodista que explica com de dolents són els del CNI i un diputat de Bildu que es dedica a malparlar de Marlaska i la Guàrdia Civil. També van fer un especial racisme, que van aprofitar per parlar del racisme al futbol espanyol, però, casualment, a la «xapa» setmanal de la senyora Rahola, el que va fer va ser blanquejar les paraules racistes de la diputada Anna Erra que van crear la indignació de gran part d'aquest Parlament. 22 de febrer, entrevistes a Artur Mas, Jordi Sànchez i César Strawberry, que és un cantant condemnat per enaltiment del terrorisme –que un altre dia hauríem de tornar a fer una pregunta dedicada a la fastigosa tendència que tenen a entrevistar persones relacionades d'una manera o una altra amb el terrorisme. I no podia faltar, evidentment, la «xapa» de la Rahola. 29 de febrer, entrevistes a Marta Vilalta, Ramon Espadaler i l'advocada dels presos d'Esquerra Republicana. I també una taula per dir que l'exèrcit és de Vox, amb Luís González Segura i una persona d'una opinió tan ponderada com és el senyor Willy Toledo, i la «xapa» de la senyora Rahola.

Això vol dir que es van fer en un mes tretze entrevistes a homes i tres entrevistes a dones. Queda molt bé fer la Setmana de la Dona, però si després tenim aquesta desigualtat...

El president

Senyora Sierra...

Sonia Sierra Infante

D'acord..., volia preguntar, d'una banda, sobre la pluralitat política del *FAQS* i, d'altra banda, sobre la manca de paritat a l'hora d'entrevistar personatges polítics.

Gràcies.

El president

Gràcies. Senyor Sanchis, té la paraula.

El director de Televisió de Catalunya

Gràcies, senyor president. Senyora diputada, deia el capellà del meu poble que li agradaven les blasfèmies, perquè qui les feia demostrava que creia en Déu. I, al final, haurem de pensar igual, si no diem «Espanya»..., resulta que ara sí que ho diem, i és per criticar-la, doncs, mire, una manera de creure... No, vostè diu «Estat espanyol» i jo dic «Espanya», i com sempre, si vol, ens passem una sèrie de vegades en que apareix un concepte i una altre concepte. I que quede des d'aquí clar, eh?, lo que diu el llibre d'estil, i lo que puc dir jo també, per a mi la paraula «Espanya» no té cap connotació ni pejorativa..., és una realitat existent, efectivament, com vostè diu, en forma d'estat. I Espanya, per a mi és un estat. I per tant, no tinc cap problema, ni jo ni tampoc els treballadors de TV3, segons el llibre d'estil, per dir «Espanya».

Dit això, traslladaré a la senyora Rahola la seua proposta, que em sembla magnífica, de dir-ne..., o de dir de la seua secció «la xapa». Segurament estarà encantada i, a més, jo crec que és ocurrent, i amb allò que dèiem abans de riure, doncs, riurem tots una miqueta més.

I després, també li diré dues coses. Respecte a la pluralitat del programa *FAQS*, que al final vostè va només a un programa en tota la graella i supose que té..., aquest programa representa un percentatge molt petit de representació respecte a tots els altres. Respecte a aquestes observacions que diu vostè de pluralitat, jo ja li he dit moltes vegades un problema que hi ha, que és bastant cert, que és que quan la gent d'aquest programa –i d'alguns altres també– es dirigeix a segons qui, reben el «no» per resposta.

A mi, a TV3 m'hauria encantat entrevistar oficialment el president del Govern espanyol. Mire, doncs, no ha volgut. I si no m'equivoque, la senyora Lorena Roldán, el senyor Carlos Carrizosa –que, per cert, vindrà un dia d'aquests a ser entrevistat institucionalment–, i la senyora..., fins i tot el senyor Alejandro Fernández, tenen propostes d'aquest programa i no hi volen anar. És difícil, de vegades, establir..., és que el programa no agrada, d'acord, però és difícil, de vegades, establir pluralitats quan hi ha determinats representants polítics que no hi van.

I, finalment, respecte a la desigualtat o la descompensació de gènere que s'observa en el programa, doncs, si vostè ho diu, segur que és veritat i no puc més que estar-hi d'acord. Per tant, això evidentment, sí que ho comentaré al responsable del *FAQS*, perquè prenguen mesures. I perquè, evidentment, nosaltres ens prenem molt seriosament que no es tracta de la setmana de la dona, sinó l'any de la dona. I que en tots els dies durant l'any, en TV3 s'han de seguir els mateixos criteris que segueix durant aquesta setmana.

El president

Sí; senyora Sierra...

Sonia Sierra Infante

Per contradiccions?

El president

Deu segons.

Sonia Sierra Infante

Sí; sobre el tema de les entrevistes, precisament ahir al vespre, al 324, el senyor Grasset va fer una molt bona entrevista a la meua companya Lorena Roldán. Potser s'han de preguntar quin tipus de contingut té el programa si es troben amb reiterats nos. Perquè precisament nosaltres...

El president

Senyora Sierra...

Sonia Sierra Infante

...sempre anem allà on ens criden i la prova evident és que ahir mateix la senyora...

El president

Senyora Sierra, se li ha acabat el temps.

Sonia Sierra Infante

...Lorena Roldán...

El president

Senyor Sanchis...

El director de Televisió de Catalunya

Ui, perdó... M'alegra, senyora diputada, que vostè coincidisca amb mi en el fet que TV3 té una programació plural. Potser hi ha un programa que deu tindre algun problema a l'hora de cridar entrevistats polítics i en parlarem. Però està claríssim –està claríssim– que la línia general de la casa és la màxima pluralitat. I la prova és, com vostè diu, ahir, l'entrevista que es va fer a la senyora Lorena Roldán, efectivament.

El president

Senyor Rodríguez, per què em demana la paraula?

José Rodríguez Fernández

Per al·lusions i contradiccions. S'ha citat la pregunta que hem fet com una pregunta que qüestionava la pluralitat de TV3 i no hem qüestionat la pluralitat de TV3, hem qüestionat un format concret d'una col·laboradora concreta.

Gràcies.

El president

Molt bé.

Preguntes a la presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals acumulades relatives al pluralisme a les emissores i als canals de la corporació

322-00181/12 i 322-00182/12

Doncs passem a les dues següents preguntes, que s'ajuntaran, si no ho tinc mal entès, dirigides a la presidenta en funcions, sobre el pluralisme a les emissions de la corporació. I les formula el diputat David Pérez, del Grup Parlamentari Socialistes. Té la paraula.

David Pérez Ibáñez

Sí; moltes gràcies, senyor president. Senyor president, coincidirà amb mi que en aquesta comissió de control es critiqui la mesa de diàleg o el senyor Pedro Sánchez és una mica estrany, no? I que vostè no l'hagi tallat, també és una mica estrany, però suposo que té una explicació, que és que alguns no volen fer l'oposició allà on l'han de fer, que és al Congrés de Diputats. Allà no s'atreveixen, que allà està el senyor Pedro Sánchez per contestar, i no ho fan perquè tenen un *carajal* intern, en aquest moment, que tot això els impedeix fer-ho.

Però anem a la pregunta, senyora Llorach. Primer de tot, que es recuperi aviat –que es recuperi aviat, eh?– d'aquest constipat que té.

Segurament aquesta és l'última comissió de control d'aquesta legislatura, ja no en farem més, estem a punt d'aprovar els pressupostos. El president de la Generalitat ha dit que després dels pressupostos convocarà eleccions. Jo em crec lo que diu el president de la Generalitat, eh? Ha dit que convocarà i, per tant, aquesta serà l'última comissió de control. I sí que voldria aprofitar per fer una miqueta de repàs, no? que..., quins són els dos temes que nosaltres hem portat permanentment a la comissió? Contracte programa i pluralisme. Són els dos temes de sempre.

Contracte programa. L'any que ve farà vint anys que vaig preguntar per primera vegada en aquesta comissió pel contracte programa. La primera pregunta que li vaig fer a vostè va ser el dia 11 de novembre del 2016, sobre el contracte programa. I vostè em va dir que segurament a finals del 2017 ja el tindríem enllestit, el contracte programa. Doncs, molt bé, ara que s'acaba la legislatura, ja el pot guardar al calaix.

Per què? Perquè el contracte programa és un contracte entre el Govern i la televisió pública. I en el moment en que la legislatura s'acaba, el que no pot fer el Govern és dir: «Bé, jo ara el signo i ja s'apanyaran els que vinguin.» Ni parlar-ne. Ara, el guarda en un calaix, perquè aquesta legislatura ja s'ha acabat. Ja no hi ha temps de fer-ho. Han estat vostès marejant durant molts anys, anys, durant molts anys, i ara ja no hi ha temps. Ara no podem comprometre un proper govern a uns compromisos econòmics que donin estabilitat –o no– a la corporació. Han estat marejant durant molt de temps.

Efectivament, això de l'humor va per barris. De vegades, alguns diuen coses que no fan cap gràcia, eh? La intervenció que ha fet el senyor Sanchis no li ha fet cap gràcia, al senyor Francesc Dalmasas, eh? «Vostè no ha fet cap pregunta», no li ha fet cap gràcia i ho entenc, perquè no és veritat –perquè no és veritat. Per tant, això de l'humor, de vegades s'ha d'anar «al tanto», perquè no fa cap gràcia. I jo quan em diuen: «No, és que això s'ha fet en clau d'humor»... A vostè què li fa gràcia, senyora Llorach, *lo de analfabetos, lo de la parte de rabiosos o la parte de agresivos? ¿O le hace gracia la parte de que la culpa no es... és dels gossos, sino de su amo?* I surt la foto del senyor Buch, eh?, això és lo que li fa gràcia? No és en clau d'humor –no és en clau d'humor.

Per cert, la denúncia la van fer els sindicats de Mossos d'Esquadra. Seran molt espanyols... La trisindical, l'SPC, l'SME i el CAT. Definir el CAT com sindicat d'espanyols, bé, jo no ho faria –jo no ho faria, eh? Han estat, per tant, els treballadors públics els que han fet aquesta pregunta..., els que han fet aquesta denúncia.

Per últim, pluralitat. Alguns no volen criticar la pluralitat en aquesta corporació..., en aquesta comissió. Molt bé. Informe del CAC: a Catalunya Ràdio, a *El Matí de Catalunya Ràdio*..., al *Catalunya Vespre*, de divuit entrevistes, se n'han fet divuit a persones properes a l'independentisme. Per tant, el cent per cent. Últim informe del CAC, l'últim, eh?; és dada de l'últim informe del CAC.

Aquest és el pluralisme, senyora Llorach? Aquest és el pluralisme que tant agrada als membres del govern? Jo no el veig per enlloc.

Jo no soc el que diu que les coses des del punt de vista de pluralisme no s'estan fent bé a la corporació; és també el mateix consell de personal el que ho diu. Per tant, no és l'oposició, sinó és el consell de personal.

I per últim –i per últim–... (*Veus de fons.*) Havia acumulat dues preguntes, senyor president, eh? Aquest és el final de la primera o de la segona? (*Veus de fons.*) De les dues, molt bé.

Per últim –i acabo, suposo que, com a la resta de diputats, també em donarà trenta segons de més–, a l'informe que ha fet l'estudi de posicionament de marca de finals d'any es destacava... –que és un informe que han fet vostès, que han pagat vostès–, que diu que aquesta televisió és parcial, és...

El president

Senyor Pérez...

David Pérez Ibáñez

...la ràdio és parcial. I que els espectadors han migrat cap a d'altres cadenes en la recerca d'imparcialitat.

El president

Se li ha acabat el temps.

David Pérez Ibáñez

És un informe que han fet vostès, senyora Llorach.

El president

Senyora Llorach, té la paraula.

La presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals

Gràcies, senyor president. Senyor diputat, anem a pams. De moment..., què em fa gràcia a mi? Doncs algunes coses sí i altres no. Hi han programes d'humor..., jo hi han gags de *l'Està passant* i del *Polònia* que ric i n'hi han d'altres que no ric. Per tant, hi han coses que em fan gràcia, i podríem discrepar de quines li fan gràcia a vostè i quines em fan gràcia a mi. Però, en tot cas, allò és un programa d'humor, i, per tant, s'ha d'emmarcar dintre del que és, que és un programa d'humor.

Contracte programa. Miri que em sap greu que vostè, precisament, que porta quatre anys dient-me que cal un contracte programa ara em digui que m'aturi. No, no m'aturaré, senyor diputat, no m'aturaré. I en aquests moments, els representants dels treballadors tenen vint dies per fer els seus informes, que suposo que en disposarem a final de mes, aproximadament. I els consells professionals, també. I seguirem endavant, perquè, que jo sàpiga, el president va dir que anunciaria la data, no que faria eleccions. I, per tant, ves a saber quan seran les eleccions.

I, per tant, mentre aquest consell de govern i aquest comitè de direcció estiguin al capdavant de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals, seguirem treballant per allò que considerem que és bàsic. I el contracte programa, tot i que no s'ha pogut firmar i no s'ha pogut executar, és bàsic per a la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals. I no el guardaré al calaix. Perquè no sé si s'acaba la legislatura o no. En tot cas, el president de la comissió fa escassament una hora i mitja m'ha passat el calendari de les properes comissions de control. Per tant, no sé pas si s'acabarà la legislatura o no s'acabarà. Per tant, seguirem fent la feina.

A més, hi han temes molt importants que s'han parlat en alguna de les preguntes que m'han fet alguns companys diputats i diputades seus. Com, per exemple, tot el tema estructural de personal de la casa: cal rejuvenir la plantilla; calen els contractes de relleus. I, per tant, hem de seguir treballant. I molts d'aquests temes estan a dintre del contracte programa. I la corporació necessita pressupost per poder-los executar. I, per tant, haurem d'arribar a un acord amb el Govern sempre. Si hi ha un altre Govern després, pot refer aquest acord, modificar-lo, canviar-lo, millorar-lo... Per tant, no per això, els que hi som ara deixarem de fer la nostra feina.

L'informe de l'estudi de posicionament de marques, que vostè ha deixat anar de manera anecdòtica alguna de les conclusions. Per exemple: és diferent dir que l'estudi diu que mentre gairebé el 40 per cent declara veure menys TV3 que abans –que és una de les coses que diu l'estudi–, la proporció de veure menys tele, en general, sigui del 50 per cent. Per tant, per exemple, la baixada de consum de televisió és molt generalitzada, és d'un 50 per cent. Però, en canvi, a TV3, és d'un 40 per cent. Per tant, l'afecta menys.

O és diferent dir que l'estudi diu que el 42 per cent dels enquestats creu que els programes informatius no són imparcials o dir que el 58 per cent considera que els informatius de TV3 sí que són imparcials. És la mateixa dada dita des d'una banda o dita des de l'altra.

Segur que ho podem fer millor, segur; l'excel·lència no la tenim com a mitjans públics. I per això estem aquí, cada mes, per passar comptes d'allò que fem bé i d'allò que fem malament.

I segurament –ho deia alguna diputada també– s'han d'entrevistar més dones. I segurament calen més dones tertulianes a les diferents tertúlies que hi ha a la casa. I en això, els directors dels mitjans i els directors de cada un dels programes de la casa hi han de posar també el seu esforç.

Però no podem oblidar que els informes del CAC, que diuen també això que diu vostè, i que segurament que hi ha un vot particular de la consellera Carme Figueras, pel que fa a l'informe del CAC, i precisament remarca en el seu posicionament que un cent per cent de les persones entrevistades de *Catalunya vespre*, o *Catalunya nit*, o *Catalunya vespre*, vaja..., són persones favorables al procés, s'hauria d'analitzar en el conjunt de tot l'informe, quina proporció surt. Perquè és el mateix que deia abans el director de la «tele», si analitzem només el *FAQS*, el *FAQS* és un percentatge molt petit de les noranta-sis hores diàries de televisió que es fan en aquella casa.

Per tant, senyor diputat, no dubti que intentarem millorar, si és que hi han àmbits en els que hem de millorar. I no guardaré al calaix el contracte programa, hi seguiré treballant perquè crec que és una eina necessària, imprescindible per al bon funcionament de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals.

El president

Senyor Pérez, per què em demana la paraula?

David Pérez Ibáñez

Sí; per una petitíssima contradicció, si m'ho permet, senyor president.

El president

Sí.

David Pérez Ibáñez

La senyora Llorach ha dit que el proper Govern pot canviar aquest contracte programa; això significa no entendre res del que significa el contracte programa. És un compromís a cinc anys, entre el... (*Veus de fons.*) Bé, a quatre o a cinc, perquè podria ser també a cinc. Entre el Govern i la televisió.

El president

Senyor Pérez... (*Remor de veus.*)

David Pérez Ibáñez

Per tant, senyora Llorach, això no és en funció del que vulgui el Govern, el que fa el contracte programa, sinó és un compromís entre ambdues parts.

El president

Senyor Pérez...

David Pérez Ibáñez

Però és igual, en prenem nota: el proper Govern podrà canviar el contracte programa. Perfecte.

La presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals

En tot cas, potser m'he expressat malament: el contracte programa és per a quatre anys, i en el mateix contracte programa posa que el segon any es pot fer una revisió d'aquest contracte programa. Per tant, al cap de dos anys es pot revisar aquest contracte programa. I com que no sabem quan seran les eleccions, no se sap quina execució tindrà en el moment en què hi hagi un nou govern...

El president

Gràcies, senyora Llorach.

La presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals

...quan hi sigui, aquest contracte programa.

El president

Passem a la següent pregunta...

Pregunta al director de Televisió de Catalunya sobre el format de ficció de la sèrie *La fossa*

323-00232/12

...dirigida al director de Televisió de Catalunya, sobre el format de ficció de la sèrie *La fossa*. I la formula la diputada Adriana Delgado, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana. Té la paraula.

Adriana Delgado i Herreros

Gràcies, president. Els darrers anys, la corporació ha aconseguit mantenir una posició de lideratge en el panorama de l'oferta audiovisual de Catalunya, malgrat la forta davallada pressupostària, però això no vol dir que no s'hagin produït danys. Un dels principals damnificats és el sector audiovisual, que ha assistit, impotent, a la caiguda de la inversió en la producció de continguts, d'unes conseqüències devastadores.

La normativa fixa en el 6 per cent dels ingressos anuals el volum de diners que les televisions públiques han de destinar al finançament d'obres de ficció, però fa temps que això no es compleix. Fa pocs mesos, els productors audiovisuals federats demanaven un canvi de criteri a l'hora d'aplicar aquesta norma, que és diferent, per exemple, del que aplica Radiotelevisió Espanyola. I, llavors, es va produir la discussió si sempre s'ha aplicat el mateix criteri, si és un error, si està ben fet. Una discussió que no porta enlloc perquè, en definitiva, la qüestió de fons és que el sector audiovisual necessita un nivell de finançament que el faci viable i competitiu perquè puguí contribuir, en la part principal que li correspon, a la creació i a la projecció de la cultura, a través del treball, l'art, l'entreteniment...

Tímidament, TV3 acaba d'estrenar una minisèrie de quatre capítols, *La fossa*, que s'acaba precisament aquest diumenge, coproduïda amb Bausan Films, À Punt Media i Wise Blue Studios, amb el suport de la Generalitat de Catalunya i la Generalitat Valenciana. Intuïm que aquesta fórmula de les coproduccions, tant en col·laboració amb les corporacions públiques com amb el sector privat, ja assajada en el passat, milloraria la situació. Però si ens pot aclarir, si us plau, doncs, quina anàlisi fan d'aquesta experiència i quina previsió de futur tenen. I també, quina previsió han fet, en aquest sentit, en el contracte programa per als pròxims quatre anys que van aprovar inicialment fa uns dies.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies. Senyor Sanchis, té la paraula.

El director de Televisió de Catalunya

Gràcies. Senyora diputada, està clar que si cada any, amb un pressupost prorrogat com els que hem viscut i també hem patit en els últims anys, augmenten despeses i es redueixen ingressos, per dir-ho així, el resultat final s'ha de redistribuir, i podríem descriure'l, en una paraula contundent, que seria repartir la misèria, eh? Passa moltes vegades quan en una empresa públicoprivada es troben en eixa situació. I, clar, això té repercussions; ha tingut repercussió, evidentment, en tot lo que és la ficció.

Vostè parla d'un 6 per cent; aquí hi ha una discussió encara exactament de quins ingressos es parla per arribar a aquesta quantitat, però, en tot cas, és veritat que és una discussió sense importància, perquè el que és important és que nosaltres, des de Televisió de Catalunya, hem rebaixat, hem rebaixat la nostra participació en produccions associades, en coproduccions, etcètera. I que la idea és, com siga, de quina manera, recuperar una mica aquest protagonisme o aquestes quantitats, en la mesura que siga possible, que parlàvem abans. I això es pot fer, d'un costat, amb noves fórmules, que les fem, de col·laboració amb algunes plataformes o amb algunes televisions –que no parem de fer-ho–, siga Televisió Espanyola, siga À Punt, siga

la FORTA, siguen altres televisions, siguen plataformes com Movistar. Nosaltres..., aquesta segona part de *Merlí*, el *Merlí*. *Sapere Aude* és un ficció que, en principi, l'havíem de fer nosaltres. La productora va comentar que necessitaven augmentar la inversió en la sèrie i, finalment, vam convenir amb la productora que fora una plataforma qui la fera i que després nosaltres la poguerem passar.

Hi ha moltes fórmules. Però el que està clar és que no ens podem conformar. Vostè ha dit que nosaltres hem estrenat ara, tímidament, *La fossa*. Jo diria que l'hem estrenat alegrement, però, clar, és només una minisèrie. Enguany només tenim previst de fer-ne una altra. La idea és que si dins dels pressupostos s'acaba concretant que hi ha una partida que ve d'altres departaments per ajudar a fer ficció i programes en Televisió de Catalunya, això augmenta. I en això estem.

Ho comentava la senyora presidenta fa un segon, de dir, no resignar-nos. Doncs nosaltres no ens resignem que la nostra participació en ficció siga tan escassa i en davallada com està passant en els últims anys.

El president

Gràcies.

Pregunta al director de Televisió de Catalunya sobre la reserva de la programació per a fer propaganda independentista

323-00238/12

I passem a la última pregunta, dirigida al director de Televisió de Catalunya, sobre la reserva de la programació per fer propaganda independentista. I la formula el diputat Nacho Martín Blanco, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Té la paraula.

Ignacio Martín Blanco

Gràcies, president. Señor Sanchis, sobre la figura en concreto de Pilar Rahola, se ha hablado en esta comisión. Es verdad que no es el único caso, pero yo creo que es el más paradigmático de la falta de pluralidad, de la falta de ecuanimidad, de la falta de rigor que preside la programación de TV3.

A mí me parece que una persona que ha demostrado con creces su sectarismo, que ha demostrado además su intemperancia y su falta de respeto por quien no piensa como ella... Recordemos que..., revisando estos días sus intervenciones, he podido ver como llamaba al rey de España «facha», como se refería a políticos de la oposición, a su forma de ver la vida..., porque, al final, ella es una activista del separatismo, yo diría que incluso una hooligan del separatismo; habla con una falta de respeto que yo creo que no es de recibo que una televisión pública dé voz a una persona que tiene esa manera de explicar la realidad.

Usted dice que la frontera entre el análisis y la opinión es muy difusa. Sí, pero convendrá conmigo que hay perfiles que pretenden, por lo menos, mantener una cierta apariencia de ecuanimidad, una cierta apariencia de veracidad, que nada tiene que ver con los supuestos análisis que hace Pilar Rahola. Que, básicamente, lo que hace TV3 es poner una tribuna, un púlpito para hacer sermones separatistas, para hacer sermones en clave nacionalista.

Es curioso que digamos que la otra facción del separatismo o la otra parte del separatismo, desde Esquerra Republicana, le afeen que no defienda su manera de entender el separatismo, pero demuestra mucho como el separatismo entiende la realidad catalana. Les parece que se puede ser separatista, ultraseparatista, nacionalista, de izquierdas o de derechas; pero en todo caso, separatista. Eso es indudable, que TV3 tiene que tener ese sesgo nadie lo pone en duda en esta comisión, salvo, por supuesto, los partidos constitucionalistas, que somos víctimas, somos objeto de la agresividad, de la falta de respeto que Rahola muestra por la realidad plural de Cataluña.

¿A usted realmente le parece que es normal, que es razonable que TV3 tenga esa..., en TV3 haya esa sobrerrepresentación de una figura como la de Pilar Rahola,

que tiene esa acreditada capacidad para menospreciar a quien no piensa como ella? ¿No cree que ese espacio, que podríamos denominar –lo que decía mi compañera– la «chapa» de Rahola, o «Aló Rahola» u «Hola Rahola», es una cosa que degrada enormemente nuestra televisión pública? ¿Cree que en una televisión como la BBC o en otras televisiones prestigiosas de Europa tendrían una analista que es, en la práctica, un hooligan de una causa política?

El president

Gràcies. Senyor Sanchis, té la paraula.

El director de televisió de Catalunya

Gràcies, senyor president. Segurament, al Regne Unit, a la BBC hi hauria altres coses, també és veritat que tenen altres partits a l'oposició moltes vegades també, altra manera o altre to, en general, etcètera. Vull dir que cada país, cada societat té la seua manera d'interpretar i de projectar realitats. No sé si ens assemblem molt als britànics; jo crec que en algunes coses són models imitables, en efecte, estic d'acord amb vostè.

Vostè sap quants minuts cada setmana intervé la senyora Pilar Rahola en aquest programa? És la pregunta. I aleshores, tornem al cas de la sinèdoque, el tot per la part i la part per tot. És a dir, si aquesta senyora invalida amb les seues intervencions un programa, em semblaria terriblement injust. El que sí li puc dir en referència al *FAQS* és que, si no m'equivoque, hi ha un llistat de periodistes, que li puc passar ara mateix, de trenta-set periodistes que intervenen cada setmana en les tertúlies que té el programa, i que, en intervencions solitàries, per dir-ho així, ocupen més temps, on hi ha el senyor Daniel Basteiro, de *El Español*; la senyora Neus Tomàs, de *El Diario*, la senyora Laura Fàbregas, del *Crónica Global*; el senyor Jonathan Martínez, de *Nai*; la senyora Anna Grau, el senyor Israel García, la senyora Odei Etxearte, el senyor Manel Manchón, la senyora Núria Orriols, la senyora Susana Cuadrado, el senyor Jordi Barbeta...

A vostè li sembla que això és pluralitat? Sí. Ara, li demane una altra vegada, si vol, que sumem els minuts que ocupen tots ells o un d'ells només en un programa, i direm que lamentablement hi ha gent que s'agafa a l'anècdota per establir categories que projectades resulten ser falses.

Ell ha acabat, ja?

El president

Sí.

El director de Televisió de Catalunya

Home, no..., perdoneu (*fortes rialles*), doncs, aleshores a mi em quede un minut. Pensava que anava a..., no m'he fixat. (*Veus de fons.*) No, home, no..., jo li vull només una cosa: si el senyor David Pérez té raó i resulta que aquesta és l'última comissió, senyor Martín Blanco, el trobaré a faltar. Espere que tinguem l'oportunitat, eh? –senyora Sonia Sierra, a vostè també, no es pense...–, espere que tinguem l'oportunitat d'acomiar-nos en millors condicions; espere que realment la convocatòria d'eleccions tinga..., ens doni un temps encara, que jo crec que sí, per poder parlar aquí. I quan tot això s'acabe i, fent cas al senyor diputat del PP, jo presente la dimissió i me'n vaja a ma casa, encara els trobaré a faltar més. Vull dir, em fa l'efecte que quedaré amb vostès de tant en tant per poder parlar i mantindre l'esperit que ara domina en aquesta comissió i que és tan constructiu i tan agradable. (*Rialles.*)

(*José Rodríguez Fernández demana per parlar.*)

El president

Senyor Rodríguez, per què em...?

José Rodríguez Fernández

Per contradiccions i...

El president

Però és que...

José Rodríguez Fernández

...al·lusions, és que no para de citar-se la nostra pregunta d'una forma espúria i tergiversada. És a dir, nosaltres no hem criticat la pluralitat de TV3, hem criticat la situació concreta d'una columnista i l'espai amb què compta.

I el que sí que mai hem qüestionat tampoc, que hi hagi columnistes i opinadors que defensin la unitat de l'Estat espanyol. És a dir, en això jo li prego que potser no faci cites incorrectes del que nosaltres diem.

El president

Gràcies.

Suspendrem la sessió cinc minuts, per acomiadar els compareixents i reiniciarem la comissió.

Gràcies.

La sessió se suspèn a un quart d'una del migdia i nou minuts i es reprèn a dos quarts d'una i dos minuts.

El president

Bé; reiniciem la sessió amb el segon punt de l'ordre del dia.

Proposta de resolució sobre la suspensió de les relacions contractuals de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals amb entitats presumptament vinculades a possibles delictes de corrupció i de finançament il·legal de partits polítics

250-00937/12

Que és la Proposta de resolució sobre la suspensió de les relacions contractuals de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals amb entitats presumptament vinculades a possibles delictes de corrupció, presentada pel Grup Parlamentari de Ciutadans. I té la paraula, en aquest cas, el diputat Nacho Martín Blanco, del Grup Parlamentari de Ciutadans.

Ignacio Martín Blanco

Gràcies, president. Bé; portem aquesta proposta de resolució a aquesta comissió, precisament, perquè el que considerem que ha de ser una televisió pública..., a banda dels criteris de veracitat, d'equanimitat, de pluralitat, dels quals hem parlat al llarg de la comissió de la banda del control als mitjans de la corporació de mitjans audiovisuals, és també un criteri, el que ha de presidir l'actuació d'aquests mitjans, d'exemplaritat.

Considerem que una televisió pública ha de tenir uns estàndards de rigor, uns estàndards d'exemplaritat, uns estàndards de..., diguem-ne, de bones pràctiques que segurament no es poden exigir en el cas de mitjans privats, o no es poden exigir amb tanta intensitat, amb tanta contundència en el cas de mitjans privats, però que en el cas d'una televisió que és un servei públic, com el cas de TV3, ens sembla que s'han d'extremar de forma..., potser fins i tot pecar per excés abans que no per defecte. És millor pecar, en cas d'un mitjà públic, per carta de més que per carta de menys.

I, per això, nosaltres demanem..., després de conèixer informacions periodístiques sobre un empresari investigat que afirma, assegura haver facturat treballs a TV3 per al partit Convergència Democràtica, és a dir, per finançar de forma il·legal un partit polític, considerem que és una utilització –aquesta sí– espúria i absolutament injustificable d'un mitjà públic que paguem entre tots els ciutadans. S'està fent servir, diguem-ne, amb un evident mal ús dels mitjans públics per finançar un partit polític. I, òbviament, des del respecte més absolut a la presumpció d'innocència, considerem que és fonamental que els mitjans públics extremin les precaucions.

I des d'aquest punt de vista, demanem en aquesta proposta de resolució que, mentre no s'esclareixin els fets que vinculen aquests suposats delictes de corrupció amb TV3, amb la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals, se suspenguin totes les relacions contractuals que manté TV3 amb la productora Triacom, de forma precautòria, per preservar el bon nom i el prestigi de la nostra televisió pública, els nostres mitjans públics. És una mesura que considerem que és absolutament justificada i raonable i ponderada en el cas d'una televisió pública, d'un mitjà públic, per això que dèiem, precisament, de l'exemplaritat que ha de mantenir el mitjà públic en la seva actuació.

Gràcies, president.

El president

Gràcies. Per defensar les esmenes presentades, té la paraula la diputada Adriana Delgado, del Grup Parlamentari Republicà.

Adriana Delgado i Herreros

Sí; gràcies, president. Bé; breument, nosaltres, l'esmena que hem presentat feia referència precisament al respecte a la presumpció d'innocència. De fet, el que dèiem era que en cas que judicialment es considerin provats els fets que es podrien vincular amb aquesta productora o les societats del seu grup, doncs, que aleshores es trenquessin les relacions contractuals. De fet, també és al que obliga la Llei de contractes del sector públic.

Però, en tot cas, l'esmena no ha sigut acceptada. Per tant, rebutjarem la proposta de resolució del Grup de Ciutadans.

En tot cas, crec que també la presidenta de la corporació ha puntualitzat que no hi havia, ara per ara, cap contractació amb Triacom. També voldria ara puntualitzar-ho.

El president

Gràcies. Seria el torn del Grup Socialistes, senyor Pérez, té la paraula.

David Pérez Ibáñez

No tinc constància de si s'accepta o no l'esmena. En qualsevol cas, nosaltres votàrem a favor de l'esmena. Si no s'accepta l'esmena, també votarem a favor de la resolució.

Efectivament, eh?, ara no hi han contractes amb Triacom. Efectivament, faltaria una resolució judicial. Però també és veritat que la informació que ha aparegut en aquest moment és suficientment greu com perquè posem les relacions de Triacom com a mínim a la nevera, eh? –com a mínim a la nevera. I en cas de que tot s'aclareixi, doncs, ja podríem reformar aquesta situació.

Però en aquest moment –en aquest moment–, i amb la informació que tenim a la mà, si hi hagués algun tipus de relació de la Corporació Catalana amb Triacom, l'haurien de suspendre immediatament.

Per tant, manifesto el meu posicionament de vot: votarem a favor de la proposta de resolució.

El president

Gràcies. Seria el torn de la diputada Ribas, del Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem. Té la paraula.

Marta Ribas Frías

Nosaltres hi votarem a favor encara que no s'accepti l'esmena. De fet, vam tenir un debat semblant fa poc en un ple específic sobre corrupció, i el nostre grup parlamentari va presentar, precisament, una proposta en aquest sentit, en genèric, que no es contracti, des de l'Administració pública, amb recursos públics qualsevol empresa sospitosa d'haver estat en casos de corrupció.

I, per tant, bé, creiem que amb els temes de corrupció potser cal anar una mica més enllà. L'estètica també és important i cal anar més enllà que el que ja fixa la

mateixa llei, i no cal que només sigui en els casos que ja hi hagi sentència ferma que es deixi de contractar amb aquestes empreses.

Crec que el Cèsar ho ha de mostrar molt més encara que tots els altres, i són diners públics i estem parlant de corrupció. Per tant, en aquest cas, Triacom, amb cas judicial obert sobre el 3 per cent, no s'hauria de poder contractar amb aquesta productora. Ens felicitem que ara mateix no n'hi hagi, però, evidentment, aprovarem que no n'hi hagi cap més, i ningú tingui la temptació de fer-ho, encara que triguem anys a tenir una sentència ferma.

El president

Gràcies. Seria el torn del diputat Riera, del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya.

Josep Riera i Font

Bé; he mirat la data de la proposta de resolució, és 1 d'agost del 2019. La Mesa l'admet a tràmit el 3 de setembre del 2019 i aquí la tenim en ple mes de març del 2020. De què ha servit tota aquesta demora? Doncs perquè en diferents comissions que hem celebrat, això hagi anat sortint recurrentment, s'hagin anat demanant explicacions a la senyora Llorach recurrentment, que les ha donat o ha deixat molt clar quina és la posició de la corporació respecte a això. Ha demanat respecte a la presumpció d'innocència, que ja veiem que els grups que sembla que volen donar suport a això no tenen el mateix concepte de respecte a la presumpció d'innocència de ningú. Jo no haig de fer d'advocat de ningú, però tampoc faré de jutge, com fan alguns o com fa el grup proponent o els que li volen donar suport.

A més a més, que vostès, senyors de Ciutadans, ens vinguin a parlar d'ètica en aquest moment... Han esperat tant a portar aquesta resolució que els han sortit casos com que han tingut a sou del partit un membre de la Junta Electoral Central, i encara volen donar lliçons d'ètica i de lluita contra la corrupció. Per tant, encara acaben emmascarats per una paella bruta.

Ha quedat clar, també s'ha dit en aquesta comissió, que actualment Triacom no té cap contracte amb la corporació. I que..., ah, això, sí: la informació, jo també me l'he llegit, les informacions que han sortit; estaria bé que diguessin exactament què diuen aquestes informacions. Vostès tota l'estona estan parlant que són diners de TV3 que han anat a finançar un partit polític; no, la informació no diu això. No ho diuen ni tan sols les informacions que es fan... Els diners de TV3 han anat a parar a una productora pels serveis de productora que ha prestat a TV3. Que els diners d'aquesta productora després hagin pogut anar a parar ves a saber on, que és el que s'està investigant..., per tant, no s'està investigant TV3, ho ha dit la senyora Llorach. TV3 no està imputada, no està acusada de res en aquest cas, però a vostès el que els interessa és fer passar que TV3 finança. Vull dir, se salten el pas intermedi que és el que precisament explica la informació.

I, per acabar, només això, no?, vull dir..., i ho ha dit la senyora Llorach dues vegades a la comissió passada, en aquesta i en anteriors comissions també ho ha dit, la corporació, evidentment –i nosaltres també seriem els primers d'exigir-ho–, complirà el que diu la Llei de contractes del sector públic, que és que no es podran contractar persones que hagin estat condemnades mitjançant sentència ferma per delictes, diversos delictes, entre els quals, finançament il·legal dels partits polítics. I tant que seriem els primers de demanar això el dia que es demostrï i, per tant, que aquesta empresa deixi de treballar amb TV3.

Però, com que no han acceptat l'esmena, que era molt assenyada, per respecte a la presumpció d'innocència, i que hauríem pogut votar tots a favor d'aquesta proposta de resolució, evidentment, no ens queda més remei que votar-hi en contra.

El president

Gràcies. Per pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula el diputat Nacho Martín Blanco.

Ignacio Martín Blanco

Gràcies, president. Bé, sobre l'esmena, ja ha comentat la representant d'Esquerra Republicana que, efectivament, no l'acceptem. Pel que comentava, crec que hem d'extremar la prudència, la precaució, i el que deia la senyora Ribas, de Catalunya en Comú Podem, efectivament, crec que quant a la corrupció hem d'anar un pas més enllà.

Quant a la corrupció, i quant a, en general, a l'exemplaritat pública. Ho dic per una qüestió que a mi em sembla especialment preocupant: en aquesta comissió, la senyora Llorach –que ara ja no hi és, però en tot cas alguns se n'han fet ressò– ha dit que actualment no hi ha cap contracte vigent entre TV3 i aquesta empresa, aquesta productora, i pel que sabem, per la informació que tenim, això és rotundament fals. Hi ha un contracte de l'any 2019 que diu que té una duració de tres anys, i, per tant, la senyora Llorach, ja tindrà oportunitat de defensar-se ella en tot cas, però hauria mentit en aquesta comissió.

El que em preocupa, en tot cas, és que alguns partits donin absolutament per bona aquesta informació. Insisteixo en el que deia, s'està parlant d'una cosa molt greu, que és fer servir diners de tots els ciutadans de Catalunya, a través d'un mitjà públic com és TV3, per finançar campanyes electorals, que és el que diu la informació. El senyor Riera parlava de citar, esmentar en la totalitat les informacions. Doncs les cito amb tot el rigor: era per finançar campanyes electorals de Convergència Democràtica. Diguem-ne que és ja és sabut per tothom que Convergència, perquè fins i tot hi ha condemnes judicials, té aquestes pràctiques amb empresaris que afavoreixen i, d'alguna manera, generen una competència deslleial amb la resta de partits, a través de comissions il·legals, demostrades judicialment.

Per tant, el que deia abans: és fonamental escatir el que és cert i el que no. I si hi ha contractes, com efectivament en tenim constància, un contracte del 2019 que dura per tres anys, i la senyora Llorach ha dit el que ha dit, ha mentit en seu parlamentària. I hi ha partits que lògicament s'agafen a això per intentar tenir..., o endur-se la raó, més que tenir-la.

Gràcies, president.

El president

Bé; doncs, passarem a la votació d'aquesta proposta de resolució sobre la suspensió de les relacions contractuals de la Corporació Catalana amb entitats presumptament vinculades a possibles delictes de corrupció.

Així que vots a favor de la proposta?

Nou vots a favor de la proposta.

Vots en contra de la proposta?

Deu vots en contra.

Abstencions?

Cap.

Per tant, quedaria rebutjada aquesta proposta de resolució.

Bé; dit això, i sense més punts de l'ordre del dia, suspenem la sessió, aixequem la sessió. I anunciaria, en qualsevol cas, que la propera comissió de la corporació seria el dia 3 d'abril. D'acord? *(Pausa.)* Molt bé, 3 d'abril. Bon dia.

La sessió s'aixeca a tres quarts d'una del migdia.